

ADMINISTRAȚIA
PODIȘULUI NORD DOBROGEAN

Nr. 4/APND/31.03.2020

RAPORT ANUAL DE ACTIVITATE

Perioada de raportare – 01.01.2019 - 31.12.2019

Blvd. Magheru nr. 31, sector 1, București, cod poștal 010325
Telefon secretariat: 021-367 24 99
Fax secretariat: 021-367 25 58
e-mail: contact@apnd.ro
www.apnd.ro

CAPITOLUL 1

1. DATE DE IDENTIFICARE A ADMINISTRATORULUI ȘI ARIEI NATURALE PROTEJATE: DENUMIREA ARIEI NATURALE PROTEJATE, CONTRACTUL DE ADMINISTRARE NR./DATA, PERIOADA DE RAPORTARE

1.1. DATE PRIVIND ADMINISTRATORUL/CONTRACTUL DE ADMINISTRARE:

Administrator:

- **Asociația pentru Dezvoltare Durabilă DAKIA și Societatea "Progresul Silvic"**, conform Contractului de administrare nr. 1882/PPP/11.03.2016, a Actului Adițional nr. 1/08.08.2017 și a Actului Adițional nr. 2/18.12.2017.

Structura de administrare cu personalitate juridică proprie:

- **Asociația "Administrația Podișului Nord Dobrogean"** (APND) – constituită de Asociația pentru Dezvoltare Durabilă DAKIA și Societatea "Progresul Silvic", cu nr. înregistrare la Judecătoria 23556/299/07.06.2016, CIF: 36482644 atribuit la 01.09.2016

Sediu: Bld. G-ral. Gheorghe Magheru nr. 31, et. 7+subsol

Structura de personal a APND este următoarea:

- a) Director: Marius GROZA;
- b) 2 responsabili cu managementul conservării: Iuliana CĂLIMAN, Gheorghe VÎLCU;
- c) 1 responsabil dezvoltare durabilă și comunicare: Atena Adriana GROZA;
- d) 1 specialist IT, GIS și baze de date: Călin Bogdan CENGHER;
- e) 1 consilier juridic: Florentin Marius STĂNESCU;
- f) 1 expert contabil: Irina POPA;
- g) 1 șef rangeri: Ion VÎLCU;
- h) 10 rangeri: Teodora Bașchir, Iulian Cornea, Ion Enciu, Silviu Gherasim, Ionel Neacșu, Ion Neacșu, Jan Rusu, Dan Teodoreanu, Ion Tomoșoiu și Stelică Vîlcu.

Consiliul Științific al Administrației Podișului Nord Dobrogean (CSAPND): avizat de CMN/AR nr. 4199/CJ/10.11.2016 și aprobat prin Ordinul ministrului mediului nr. 674/24.04.2017 cu următoarea componență:

1. Dr. Iovu Adrian BIRIȘ – Președintele CSAPND, inginer silvic, specialist în habitate forestiere;
2. Dr. Teodor MARUȘCA – inginer agronom, specialist în habitate de pajiști și tufărișuri;
3. Dr. Iuliana Florentina GHEORGHE – biolog, specialist în botanică;
4. Dr. Dumitru MURARIU – biolog, specialist în zoologie;
5. Dr. Mariana DRUGĂ – biolog, specialist în ornitologie;
6. Dr. Dan COGĂLNICEANU – biolog, specialist în herpetologie;
7. Dr. Cerasella CRĂCIUN – arhitect, specialist în peisaj și urbanism;
8. Dr. Marcel MĂRUNȚIU – inginer geolog, specialist în geologie;

9. Biolog/responsabil cu managementul conservării biodiversității în cadrul APND;
10. Directorul APND.

Consiliul consultativ (CCAPND): componența și regulamentul de organizare și funcționare au fost stabilite și supuse dezbaterii publice în decembrie 2016 și au fost aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrului mediului nr. 761/18.05.2017.

1.2. ARIILE NATURALE PROTEJATE DEȚINUTE ÎN ADMINISTRARE:

ROSCI0201 Podișul Nord Dobrogean (fără partea care se suprapune cu ROSPA0073 și partea care nu se suprapune situată la nord de ROSPA0091) împreună cu ROSPA0091 Pădurea Babadag, ROSPA0100 Stepa Casimcea, ROSPA0040 Dunărea Veche-Brațul Măcin (partea care se suprapune cu ROSCI0201) și rezervațiile naturale IV.49 Pădurea Babadag - Codru, IV.51 Muchiile Cernei – Iaila, IV.52 Beidaud, IV.53 Valea Mahomencea, IV.54 Dealul Ghiunghiurmez, IV.62 Valea Ostrovului, IV.63 Uspenia, IV.65 Casimcea, IV.66 Colțanii Mari, IV.67 Peceneaga, IV.68 Măgurele, IV.69 Războieni, 2.765 Dealul Bujorului, 2.766 Rezervația de liliac Valea Oilor, 2.767 Rezervația de liliac Fântâna Mare, 2.768 Vârful Secarul și 2.769 Korum Tarla.

1.3. PERIOADA DE RAPORTARE: 01.01.2019 – 31.12.2019

2. ENUMERAREA OBIECTIVELOR DE CONSERVARE CE AU STAT LA BAZA ÎNFIINȚĂRII ARIILOR NATURALE PROTEJATE

ROSCI0201 Podișul Nord Dobrogean

(fără partea care se suprapune cu ROSPA0073 și partea care nu se suprapune situată la nord de ROSPA0091)

Caracteristici	La nivel național situl este cel mai întins și reprezentativ pentru bioregiunea stepică, fiind constituit în proporție de peste 95% din habitate de interes comunitar, între care domină ca întindere habitatele de stepă, pădurile submediteraneene și balcanice și habitatele de tufărișuri. În cadrul celor zece habitate de interes comunitar (dintre care trei sunt prioritare) o proporție importantă dintre asociațiile vegetale au un caracter endemic pentru Dobrogea, în sit fiind cea mai mare parte a ariei lor de răspândire la nivel național și mondial.
Suprafața (ha):	84.875 ha, din care 62.145,3 ha sunt în administrarea APND
Recunoaștere conform legislației comunitare/naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	<i>Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare (ultima în 2017)</i>

Localitățile pe al cărui teritoriu administrativ se află situl	<p>Babadag, Baia, Beidaud, Casimcea, Ceamurlia de Jos, Cerna, Ciucurova, Dăeni, Dorobanțu, Horia, Izvoarele, Jurilovca, Mihai Bravu, Nalbant, Ostrov, Peceneaga, Sarichioi, Slava Cercheză, Stejaru, Topolog.</p> <p>(Frecăței, Hamcearca, Isaccea, Lucavița, Somova și Valea Teilor – sunt localități aflate în afara ariei aflate în administrarea APND)</p>
Gradul de suprapunere al ariilor naturale protejate	<p>ROSCI0201 se suprapune:</p> <ul style="list-style-type: none"> • total peste următoarele 16 rezervații naturale: 2.765. Dealul Bujorilor, 2.767 Rezervația de liliac Fântâna Mare, 2.768. Vârful Secarul, 2.769. Korum Tarla, IV.49. Pădurea Babadag – Codru, IV.51. Muchiile Cernei – Iaila, IV.52. Beidaud, IV.53. Valea Mahomencea, IV.54. Dealul Ghiunghiurmez, IV.62. Valea Ostrovului, IV.63. Uspenia, IV.65. Casimcea, IV.66 Colțanii Mari, IV.67. Peceneaga, IV.68. Măgurele, IV.69. Războieni. • parțial peste ROSPA0040 Dunărea Veche-Brațul Măcin, ROSPA0091 Pădurea Babadag, ROSPA0100 Stepa Casimcea
Importanța pentru biodiversitate	<p><u>Habitatele naturale de interes comunitar ce constituie obiectivele de conservare din sit:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • 8230 Comunități pioniere din <i>Sedo-Scleranthion</i> sau din <i>Sedo albi-Veronicion dilleni</i> pe stâncării silicioase • 40C0* Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice • 91X0* Păduri dobrogene de fag – nu se află în partea aflată în administrarea APND • 62C0* Stepe ponto-sarmatice • 8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis • 91AA* Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos • 91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus spp.</i> • 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun • 91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen • 92A0 Zăvoaie cu <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i> <p>În ceea ce privește starea de conservare a habitatelor naturale, există neconcordanțe majore între datele din formularul standard actualizat în 2017, dar bazat tot pe informațiile de la momentul desemnării sitului (2007) și datele din Raportul transmis de România în baza art. 17 din Directiva Consiliului 92/43/CEE, astfel că deși în 2007 starea de conservare era una în general bună, în 2014 s-a constatat o degradare accentuată a acestora în special în ceea ce privește habitatele de pajiști, habitatul prioritar 62C0* fiind în stare nefavorabilă-inadecvată, dar și habitatele forestiere 91AA*, 91M0, 91X0*, 91Y0 și 92A0. Habitatul forestier prioritar 91I0* se află în stare nefavorabilă rea. Fără a fi implementate niciun fel de măsuri de conservare și fără aplicarea niciunui sistem de monitorizare a stării de conservare de care APND să fie informat, în Raportul transmis de România în baza art. 17 din Directiva Consiliului 92/43/CEE toate tipurile de habitate apar ca aflându-se în stare de conservare favorabilă. Studiile de fundamentare a planului de management realizate în cadrul proiectului ”Managementul Integrat al Podișului Nord Dobrogean” cod SMIS116964 nu sunt încă finalizate, dar din datele analizate pe perioada acestui raport rezultă că majoritatea habitatelor naturale din ROSCI0201 nu se află într-o stare favorabilă de conservare.</p> <p><u>Speciile de interes comunitar ce constituie obiectivele de conservare din sit sunt toate în stare de conservare bună sau excelentă, conform datelor din Formularul Standard, cu excepția speciei de lilieci</u></p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Amfibieni și reptile <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Bombina bombina</i> Buhai de baltă cu burta roșie 2. <i>Testudo graeca</i> Țestoasa de uscat dobrogeană 3. <i>Elaphe quatuorlineata</i> Șarpele dungat • Mamifere <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Rhinolophus ferrumequinum</i> Liliacul mare cu potcoavă 2. <i>Spermophilus citellus</i> Popândău pestriț 3. <i>Sicista subtilis</i> Șoarece săritor de stepă – fost eliminat din SDF 4. <i>Mesocricetus newtoni</i> Grivan dobrogean 5. <i>Mustela eversmannii</i> Dihor de stepă 6. <i>Vormela peregusna</i> Dihor pătat 7. <i>Lutra lutra</i> Vidra • Nevertebrate <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Lycaena dispar</i> Fluturele de foc al măcrișului 2. <i>Cerambyx cerdo</i> Croitorul mare al stejarului 3. <i>Morimus funereus</i> Croitorul cenușiu 4. <i>Bolbelasmus unicornis</i> Cărăbușul cu corn 5. <i>Paracaloptenus caloptenoides</i> Calul dracului • Plante <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Potentilla emilii-popii</i> Sclipeți de Adamclisi 2. <i>Moehringia jankae</i> Merinană 3. <i>Campanula romanica</i> Clopoțel dobrogean 4. <i>Himantoglossum caprinum</i> Ouăle popii 5. <i>Centaurea jankae</i> Pasma lui Janka, vinețele, dioc - nu a fost identificată în teren 6. <i>Echium russicum</i> Capul șarpelui 7. <i>Iris aphylla ssp. hungarica</i> Iris sau stânjel de stepă – nu a fost identificată în teren <p>În plus, în sit a fost semnalată prezența altor 10 specii de chiroptere strict protejate, două fiind menționate și în Anexa II din Directiva Consiliului 92/43/CEE și pentru care, deși se află în stare de conservare nefavorabilă-inadecvată la nivelul regiunii biogeografice stepice, iar în ROSCI0201 se găsesc habitate specifice acestor specii, România a desemnat pentru conservarea lor doar două situri (ROSCI0215, ROSCI0172) în această regiune biogeografică.</p>
--	--

ROSPA0091 Pădurea Babadag

Caracteristici	Pădurea Babadag aparține regiunii biogeografice stepică și face parte din Podișul Babadag (sau Podișul Dobrogei). Din punct de vedere geomorfologic, caracteristic Podișului Babadag este substratul calcaros, pădurea fiind situată pe un platou cu versanți înclinați, având o altitudine maximă de 220 m. Acest sit adăpostește, conservă și protejează o avifaună extrem de variată ca număr de specii și efective populaționale, pe lângă diversitate foarte mare la nivelul altor grupe sistematice precum plantele, nevertebratele, reptilele și mamiferele.
Suprafața:	57.912 ha
Recunoaștere conform legislației comunitare/naționale	<u>H.G. nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România</u> , cu modificările și completările ulterioare

(cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)																																																			
Localitățile pe al căror teritoriu administrativ se află situl	Babadag, Baia, Beidaud, Ceamurlia de Jos, Cerna, Ciucurova, Dorobanțu, Horia, Izvoarele, Jurilovca, Mihai Bravu, Nalbant, Ostrov, Peceneaga, Sarichioi, Slava Cercheză, Stejaru, Topolog																																																		
Gradul de suprapunere al ariilor naturale protejate	ROSPA0091 se suprapune: <ul style="list-style-type: none"> • total peste următoarele 10 rezervații naturale din aria proiectului: 2.765. Dealul Bujorului, 2.766 Rezervația de liliac Valea Oilor, 2.767 Rezervația de liliac Fântâna Mare, 2.768. Vârful Secarul, 2.769. Korum Tarla, IV.49. Pădurea Babadag – Codru, IV.51. Muchiile Cernei – Iaila, IV.54. Dealul Ghiunghiurmez, IV.62. Valea Ostrovului, IV.63. Uspenia • parțial peste ROSCI0201 Podișul Nord Dobrogean 																																																		
Importanța pentru biodiversitate	<p>Situl reprezintă o zonă deosebit de importantă pentru conservarea păsărilor de pradă, fiind atât loc de cuibărire sau iernare, cât și habitat propice pentru hrănire și înoptare în timpul pasajelor. Cuibăresc aici populații semnificative de acvilă țipătoare mică, șerpar, șorecar mare, acvilă mică și uliu cu picioare scurte, iar în timpul pasajelor trec efective impresionante de acvilă țipătoare mică, erete de stuf, viespar, vânturel de seară, erete sur, șerpar și codalb. Mai multe exemplare de erete vânăț își au cartierele de iernare aici.</p> <p>În total, un număr de 61 de specii migratoare folosesc situl ca zonă de reproducere, iernare sau îl tranzitează în timpul pasajelor.</p> <p><u>Speciile de interes comunitar ce constituie obiectivele de conservare din sit</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. <i>Accipiter brevipes</i></td><td>Uliu cu picioare scurtes</td></tr> <tr><td>2. <i>Accipiter nisus</i></td><td>Uliu păsărar</td></tr> <tr><td>3. <i>Anthus campestris</i></td><td>Fâsă de câmp</td></tr> <tr><td>4. <i>Aquila clanga</i></td><td>Acvilă țipătoare mare</td></tr> <tr><td>5. <i>Aquila heliaca</i></td><td>Acvilă de câmp</td></tr> <tr><td>6. <i>Aquila pomarina</i></td><td>Acvilă țipătoare mică</td></tr> <tr><td>7. <i>Bubo bubo</i></td><td>Buhă</td></tr> <tr><td>8. <i>Burhinus oediconemus</i></td><td>Pasărea ogorului</td></tr> <tr><td>9. <i>Buteo buteo</i></td><td>Șorecarul comun</td></tr> <tr><td>10. <i>Buteo lagopus</i></td><td>Șorecarul încălțat</td></tr> <tr><td>11. <i>Buteo rufinus</i></td><td>Șorecarul mare</td></tr> <tr><td>12. <i>Calandrella brachydactyla</i></td><td>Ciocârlie de stol</td></tr> <tr><td>13. <i>Caprimulgus europaeus</i></td><td>Caprimulg</td></tr> <tr><td>14. <i>Carduelis chloris</i></td><td>Florinte</td></tr> <tr><td>15. <i>Ciconia ciconia</i></td><td>Barză albă</td></tr> <tr><td>16. <i>Ciconia nigra</i></td><td>Barză neagră</td></tr> <tr><td>17. <i>Circaetus gallicus</i></td><td>Șerpar</td></tr> <tr><td>18. <i>Circus aeruginosus</i></td><td>Erete de stuf</td></tr> <tr><td>19. <i>Circus cyaneus</i></td><td>Erete vânăț</td></tr> <tr><td>20. <i>Circus macrourus</i></td><td>Erete alb</td></tr> <tr><td>21. <i>Circus pygargus</i></td><td>Erete sur</td></tr> <tr><td>22. <i>Columba palumbus</i></td><td>Porumbel gulerat</td></tr> <tr><td>23. <i>Coracias garrulus</i></td><td>Dumbrăveancă</td></tr> <tr><td>24. <i>Cuculus canorus</i></td><td>Cuc</td></tr> <tr><td>25. <i>Dendrocopos medius</i></td><td>Ciocănițoare de stejar</td></tr> </table>	1. <i>Accipiter brevipes</i>	Uliu cu picioare scurtes	2. <i>Accipiter nisus</i>	Uliu păsărar	3. <i>Anthus campestris</i>	Fâsă de câmp	4. <i>Aquila clanga</i>	Acvilă țipătoare mare	5. <i>Aquila heliaca</i>	Acvilă de câmp	6. <i>Aquila pomarina</i>	Acvilă țipătoare mică	7. <i>Bubo bubo</i>	Buhă	8. <i>Burhinus oediconemus</i>	Pasărea ogorului	9. <i>Buteo buteo</i>	Șorecarul comun	10. <i>Buteo lagopus</i>	Șorecarul încălțat	11. <i>Buteo rufinus</i>	Șorecarul mare	12. <i>Calandrella brachydactyla</i>	Ciocârlie de stol	13. <i>Caprimulgus europaeus</i>	Caprimulg	14. <i>Carduelis chloris</i>	Florinte	15. <i>Ciconia ciconia</i>	Barză albă	16. <i>Ciconia nigra</i>	Barză neagră	17. <i>Circaetus gallicus</i>	Șerpar	18. <i>Circus aeruginosus</i>	Erete de stuf	19. <i>Circus cyaneus</i>	Erete vânăț	20. <i>Circus macrourus</i>	Erete alb	21. <i>Circus pygargus</i>	Erete sur	22. <i>Columba palumbus</i>	Porumbel gulerat	23. <i>Coracias garrulus</i>	Dumbrăveancă	24. <i>Cuculus canorus</i>	Cuc	25. <i>Dendrocopos medius</i>	Ciocănițoare de stejar
1. <i>Accipiter brevipes</i>	Uliu cu picioare scurtes																																																		
2. <i>Accipiter nisus</i>	Uliu păsărar																																																		
3. <i>Anthus campestris</i>	Fâsă de câmp																																																		
4. <i>Aquila clanga</i>	Acvilă țipătoare mare																																																		
5. <i>Aquila heliaca</i>	Acvilă de câmp																																																		
6. <i>Aquila pomarina</i>	Acvilă țipătoare mică																																																		
7. <i>Bubo bubo</i>	Buhă																																																		
8. <i>Burhinus oediconemus</i>	Pasărea ogorului																																																		
9. <i>Buteo buteo</i>	Șorecarul comun																																																		
10. <i>Buteo lagopus</i>	Șorecarul încălțat																																																		
11. <i>Buteo rufinus</i>	Șorecarul mare																																																		
12. <i>Calandrella brachydactyla</i>	Ciocârlie de stol																																																		
13. <i>Caprimulgus europaeus</i>	Caprimulg																																																		
14. <i>Carduelis chloris</i>	Florinte																																																		
15. <i>Ciconia ciconia</i>	Barză albă																																																		
16. <i>Ciconia nigra</i>	Barză neagră																																																		
17. <i>Circaetus gallicus</i>	Șerpar																																																		
18. <i>Circus aeruginosus</i>	Erete de stuf																																																		
19. <i>Circus cyaneus</i>	Erete vânăț																																																		
20. <i>Circus macrourus</i>	Erete alb																																																		
21. <i>Circus pygargus</i>	Erete sur																																																		
22. <i>Columba palumbus</i>	Porumbel gulerat																																																		
23. <i>Coracias garrulus</i>	Dumbrăveancă																																																		
24. <i>Cuculus canorus</i>	Cuc																																																		
25. <i>Dendrocopos medius</i>	Ciocănițoare de stejar																																																		

26. <i>Dryocopus martius</i>	Ciocănitore neagră
27. <i>Emberiza hortulana</i>	Presură de grădină
28. <i>Falco cherrug</i>	Șoim dunărean
29. <i>Falco peregrinus</i>	Șoim călător
30. <i>Falco vespertinus</i>	Vânturel de seară
31. <i>Ficedula parva</i>	Muscar mic
32. <i>Haliaeetus albicilla</i>	Codalb
33. <i>Hieraaetus pennatus</i>	Acvilă mică
34. <i>Hippolais icterina</i>	Frunzărița galbenă
35. <i>Hirundo rustica</i>	Rândunica
36. <i>Lanius collurio</i>	Sfrâncioc roșiatic
37. <i>Lanius excubitor</i>	Sfrâncioc mare
38. <i>Lanius minor</i>	Sfrâncioc cu frunte neagră
39. <i>Lanius senator</i>	Sfrâncioc cu cap roșu
40. <i>Lullula arborea</i>	Ciocârlie de pădure
41. <i>Melanocorypha calandra</i>	Ciocârlie de bărăgan
42. <i>Motacilla alba</i>	Codobatură albă
43. <i>Motacilla flava</i>	Codobatură galbenă
44. <i>Muscicapa striata</i>	Muscar sur
45. <i>Oenanthe isabellina</i>	Pietrar răsăritean
46. <i>Oenanthe pleschanka</i>	Pietrar negru
47. <i>Oriolus oriolus</i>	Grangur
48. <i>Parus lugubris</i>	Pițigoii de livadă
49. <i>Pelecanus onocrotalus</i>	Pelican creț
50. <i>Pernis apivorus</i>	Viespar
51. <i>Phoenicurus phoenicurus</i>	Codroș de pădure
52. <i>Phylloscopus collybita</i>	Pitulice mică
53. <i>Phylloscopus sibilatrix</i>	Pitulice sfârâitoare
54. <i>Picus canus</i>	Ghionoaie sură
55. <i>Saxicola torquata</i>	Mărcinar negru
56. <i>Streptopelia turtur</i>	Turturică
57. <i>Sturnus vulgaris</i>	Graur
58. <i>Sylvia atricapilla</i>	Silvie cu cap negru
59. <i>Sylvia curruca</i>	Silvie mică
60. <i>Sylvia nisoria</i>	Silvie porumbacă
61. <i>Tadorna ferruginea</i>	Călifar roșu
62. <i>Upupa epops</i>	Pupăza

ROSPA0100 Stepa Casimcea

Caracteristici	Mozaicul divers de habitate forestiere, pajiști de stepă și culturi agricole care este prezent în acest sit amplasat în Podișul Casimcea permite conviețuirea unei diversități mari de specii de păsări dintre care un număr de 30 sunt de importanță comunitară pentru conservare, cinci dintre ele fiind chiar specii periclitare la nivel global.
Suprafața:	21.954 ha
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de	<u>H.G. nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare (ultima în 2016)</u>

protecție)																																																					
Localitățile pe al căror teritoriu administrativ se află situl	Baia, Beidaud, Casimcea, Stejaru și Topolog																																																				
Gradul de suprapunere al ariilor naturale protejate	ROSPA0100 se suprapune: <ul style="list-style-type: none"> total peste următoarele 5 rezervații naturale din aria proiectului: IV.52. Beidaud, IV.53. Valea Mahomencea, IV.65. Casimcea, IV.66. Colțanii Mari, IV.69. Războieni, parțial peste ROSCI0201. 																																																				
Importanța pentru biodiversitate	<p>Situl oferă condiții bune de cuibărit pentru populații semnificative din punct de vedere numeric ale unor specii protejate ca pasărea ogorului, ciocârlia de stol, ciocârlia de Bărăgan, ciocârlia de pădure, fâsa de câmp, șerparul și șorecarul mare. Amplasarea lui pe cea mai importantă rută de migrație din această parte a țării și una dintre cele mai importante la nivel național (Via Pontica) și prezența dealurilor ondulate care asigură formarea de curenți ascendenți ce ajută la zborul planat, îi atribuie acestui sit un rol foarte important în pasajul unor specii de răpitoare de interes comunitar precum acvila țipătoare mică, viesparul, eretele de stuf, vânturelul de seară, eretele sur, acvila mică, eretele vânător sau șerparul, dar și a altor specii de răpitoare (șorecarul comun și uliul păsărar). Situl prezintă de asemenea, o importanță majoră și în migrația berzei albe și a berzei negre, efectivele acestor două specii protejate depășind 50.000 și respectiv, 400 de exemplare doar pe parcursul unui singur sezon de migrație. Un număr de 37 specii migratoare cuibăresc, ierneză sau doar tranzitează acest sit în timpul pasajelor.</p> <p><u>Speciile de interes comunitar ce constituie obiectivele de conservare din sit</u></p> <table> <tr><td>1. <i>Accipiter brevipes</i></td><td>Uliu cu picioare scurte</td></tr> <tr><td>2. <i>Accipiter nisus</i></td><td>Uliu păsărar</td></tr> <tr><td>3. <i>Alauda arvensis</i></td><td>Ciocârlie de câmp</td></tr> <tr><td>4. <i>Anthus campestris</i></td><td>Fâsa de câmp</td></tr> <tr><td>5. <i>Aquila heliaca</i></td><td>Acvilă de câmp</td></tr> <tr><td>6. <i>Aquila pomarina</i></td><td>Acvilă țipătoare mică</td></tr> <tr><td>7. <i>Asio otus</i></td><td>Ciuf de pădure</td></tr> <tr><td>8. <i>Burhinus oedicnemus</i></td><td>Pasărea ogorului</td></tr> <tr><td>9. <i>Buteo buteo</i></td><td>Șorecar comun</td></tr> <tr><td>10. <i>Buteo rufinus</i></td><td>Șorecar mare</td></tr> <tr><td>11. <i>Calandrella brachydactyla</i></td><td>Ciocârlie de stol</td></tr> <tr><td>12. <i>Ciconia ciconia</i></td><td>Barză albă</td></tr> <tr><td>13. <i>Ciconia nigra</i></td><td>Barză neagră</td></tr> <tr><td>14. <i>Circaetus gallicus</i></td><td>Șerpar</td></tr> <tr><td>15. <i>Circus aeruginosus</i></td><td>Erete de stuf</td></tr> <tr><td>16. <i>Circus cyaneus</i></td><td>Erete vânător</td></tr> <tr><td>17. <i>Circus macrourus</i></td><td>Erete alb</td></tr> <tr><td>18. <i>Circus pygargus</i></td><td>Erete sur</td></tr> <tr><td>19. <i>Columba palumbus</i></td><td>Porumbel gulerat</td></tr> <tr><td>20. <i>Coracias garrulus</i></td><td>Dumbrăveancă</td></tr> <tr><td>21. <i>Coturnix coturnix</i></td><td>Prepeliță</td></tr> <tr><td>22. <i>Cuculus canorus</i></td><td>Cuc</td></tr> <tr><td>23. <i>Dendrocopos syriacus</i></td><td>Ciocănițoară de grădini</td></tr> <tr><td>24. <i>Emberiza hortulana</i></td><td>Presură de grădină</td></tr> <tr><td>25. <i>Falco cherrug</i></td><td>Șoim dunărean</td></tr> <tr><td>26. <i>Falco peregrinus</i></td><td>Șoim călător</td></tr> </table>	1. <i>Accipiter brevipes</i>	Uliu cu picioare scurte	2. <i>Accipiter nisus</i>	Uliu păsărar	3. <i>Alauda arvensis</i>	Ciocârlie de câmp	4. <i>Anthus campestris</i>	Fâsa de câmp	5. <i>Aquila heliaca</i>	Acvilă de câmp	6. <i>Aquila pomarina</i>	Acvilă țipătoare mică	7. <i>Asio otus</i>	Ciuf de pădure	8. <i>Burhinus oedicnemus</i>	Pasărea ogorului	9. <i>Buteo buteo</i>	Șorecar comun	10. <i>Buteo rufinus</i>	Șorecar mare	11. <i>Calandrella brachydactyla</i>	Ciocârlie de stol	12. <i>Ciconia ciconia</i>	Barză albă	13. <i>Ciconia nigra</i>	Barză neagră	14. <i>Circaetus gallicus</i>	Șerpar	15. <i>Circus aeruginosus</i>	Erete de stuf	16. <i>Circus cyaneus</i>	Erete vânător	17. <i>Circus macrourus</i>	Erete alb	18. <i>Circus pygargus</i>	Erete sur	19. <i>Columba palumbus</i>	Porumbel gulerat	20. <i>Coracias garrulus</i>	Dumbrăveancă	21. <i>Coturnix coturnix</i>	Prepeliță	22. <i>Cuculus canorus</i>	Cuc	23. <i>Dendrocopos syriacus</i>	Ciocănițoară de grădini	24. <i>Emberiza hortulana</i>	Presură de grădină	25. <i>Falco cherrug</i>	Șoim dunărean	26. <i>Falco peregrinus</i>	Șoim călător
1. <i>Accipiter brevipes</i>	Uliu cu picioare scurte																																																				
2. <i>Accipiter nisus</i>	Uliu păsărar																																																				
3. <i>Alauda arvensis</i>	Ciocârlie de câmp																																																				
4. <i>Anthus campestris</i>	Fâsa de câmp																																																				
5. <i>Aquila heliaca</i>	Acvilă de câmp																																																				
6. <i>Aquila pomarina</i>	Acvilă țipătoare mică																																																				
7. <i>Asio otus</i>	Ciuf de pădure																																																				
8. <i>Burhinus oedicnemus</i>	Pasărea ogorului																																																				
9. <i>Buteo buteo</i>	Șorecar comun																																																				
10. <i>Buteo rufinus</i>	Șorecar mare																																																				
11. <i>Calandrella brachydactyla</i>	Ciocârlie de stol																																																				
12. <i>Ciconia ciconia</i>	Barză albă																																																				
13. <i>Ciconia nigra</i>	Barză neagră																																																				
14. <i>Circaetus gallicus</i>	Șerpar																																																				
15. <i>Circus aeruginosus</i>	Erete de stuf																																																				
16. <i>Circus cyaneus</i>	Erete vânător																																																				
17. <i>Circus macrourus</i>	Erete alb																																																				
18. <i>Circus pygargus</i>	Erete sur																																																				
19. <i>Columba palumbus</i>	Porumbel gulerat																																																				
20. <i>Coracias garrulus</i>	Dumbrăveancă																																																				
21. <i>Coturnix coturnix</i>	Prepeliță																																																				
22. <i>Cuculus canorus</i>	Cuc																																																				
23. <i>Dendrocopos syriacus</i>	Ciocănițoară de grădini																																																				
24. <i>Emberiza hortulana</i>	Presură de grădină																																																				
25. <i>Falco cherrug</i>	Șoim dunărean																																																				
26. <i>Falco peregrinus</i>	Șoim călător																																																				

27. <i>Falco vespertinus</i>	Vânturel de seară
28. <i>Ficedula albicollis</i>	Muscar gulerat
29. <i>Hieraaetus pennatus</i>	Acvilă mică
30. <i>Hippolais icterina</i>	Frunzărița galbenă
31. <i>Hirundo daurica</i>	Rândunica roșcată
32. <i>Hirundo rustica</i>	Rândunica
33. <i>Jynx torquilla</i>	Capântortura
34. <i>Lanius collurio</i>	Sfrâncioc roșiatic
35. <i>Lanius minor</i>	Sfrâncioc cu frunte neagră
36. <i>Lanius senator</i>	Sfrâncioc cu cap roșu
37. <i>Lullula arborea</i>	Ciocârlie de pădure
38. <i>Luscinia megarhynchos</i>	Privighetoare roșcată
39. <i>Melanocorypha calandra</i>	Ciocârlie de bărăgan
40. <i>Merops apiaster</i>	Prigorie
41. <i>Miliaria calandra</i>	Presură sură
42. <i>Milvus migrans</i>	Gaie neagră
43. <i>Motacilla alba</i>	Codobatură albă
44. <i>Motacilla flava</i>	Codobatură galbenă
45. <i>Oenanthe isabellina</i>	Pietrar răsăritean
46. <i>Oenanthe oenanthe</i>	Pietrar sur
47. <i>Oenanthe pleschanka</i>	Pietrar negru
48. <i>Oriolus oriolus</i>	Grangur
49. <i>Pelecanus onocrotalus</i>	Pelican comun
50. <i>Pernis apivorus</i>	Viespar
51. <i>Saxicola torquata</i>	Mărăcinar negru
52. <i>Streptopelia turtur</i>	Turturică
53. <i>Sylvia atricapilla</i>	Silvie cu cap negru
54. <i>Sylvia borin</i>	Silvie de zăvoi
55. <i>Sylvia communis</i>	Silvie de câmp

ROSPA0040 Dunărea Veche-Brațul Măcin/sit Ramsar

Caracteristici	Situl se află acolo unde brațul Măcin al Dunării Vechi ajunge în contact cu fundamentului munților hercinici ai Dobrogei și formează o microdelță a Dunării acolo unde drumul carpatic de migrație al păsărilor se apropie de via pontica, ambele rute fiind frecventate de foarte multe specii aflate în timpul migrațiilor.
Suprafața:	26.792 ha în situl Ramsar, din care 19.011 ha în SPA, 1.056,2 ha fiind în administrarea APND
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	<u><i>H.G. nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare (ultima în 2016)</i></u>
Localitățile pe al căror teritoriu administrativ se află situl	Dăeni, Ostrov, Peceneaga și Topolog (Cerna, Carcaliu, Greci, Măcin, Smârdan și Turcoaia – nu se află în administrarea APND)
Gradul de	ROSPA0040 se suprapune:

suprapunere al ariilor naturale protejate	<ul style="list-style-type: none"> • total peste următoarele 2 rezervații naturale din aria proiectului: IV.67. Peceneaga, IV.68. Măgurele și • parțial cu ROSCI0201 																																										
Importanța pentru biodiversitate	<p>În sit au fost identificate un număr de 63 specii de interes european pentru conservare și un număr de 55 specii migratoare listate din anexele cu privire la speciile migratoare din Convenția de la Bonn. De asemenea sunt prezente și un număr de șapte specii periclitare la nivel global. Cu efective numerice mari au fost identificate ca fiind cuibăritoare în sit următoarele specii: dumbăveanca, pescărelul albastru, pietrarul negru, presura de grădină, fâsa de câmp, chirighița cu obraz alb, pasărea ogorului, creștețul cenușiu, egreta mică, stârcul de noapte, stârcul purpuriu și stârcul pitic, dar și mai multe specii de răpitoare de zi precum vânturelul de seară, uliul cu picioare scurte, șorecarul mare, eretele de stof și gaia neagră. În perioada migrațiilor apar efective mari de pelican comun, țigănuș, lopătar, bătauș, pescăruș mic, chiră de baltă, cormoran mic. Tot în timpul migrațiilor sunt văzute trecând stoluri impresionante de până la 4.000 de berze negre și până la 75.000 de berze albe. Situl este foarte important punct pe rutele de migrație ale răpitoarelor de zi, fiind văzute efective de câteva mii de exemplare de acvilă țipătoare mică, viespar și erete de stof. În perioada de iernat situl este important pentru cormoranul mic și stoluri de mii de gărlite mari.</p> <p><u>Speciile de interes comunitar ce constituie obiectivele de conservare din sit</u></p> <table border="0"> <tr> <td>1. <i>Accipiter brevipes</i></td> <td>Uliu cu picioare scurte</td> </tr> <tr> <td>2. <i>Accipiter nisus</i></td> <td>Uliu pasărar</td> </tr> <tr> <td>3. <i>Acrocephalus melanopogon</i></td> <td>Privigetoare de baltă</td> </tr> <tr> <td>4. <i>Alcedo atthis</i></td> <td>Pescăruș albastru</td> </tr> <tr> <td>5. <i>Anthus campestris</i></td> <td>Fâsa de câmp</td> </tr> <tr> <td>6. <i>Aquila pomarina</i></td> <td>Acvila țipătoare mică</td> </tr> <tr> <td>7. <i>Ardea purpurea</i></td> <td>Stârc roșu</td> </tr> <tr> <td>8. <i>Aythya nyroca</i></td> <td>Rață roșie</td> </tr> <tr> <td>9. <i>Botaurus stellaris</i></td> <td>Buhai de baltă</td> </tr> <tr> <td>10. <i>Branta ruficollis</i></td> <td>Gâsca cu gât roșu</td> </tr> <tr> <td>11. <i>Bubo bubo</i></td> <td>Buhă</td> </tr> <tr> <td>12. <i>Burhinus oedicnemus</i></td> <td>Pasărea ogorului</td> </tr> <tr> <td>13. <i>Buteo buteo</i></td> <td>Șorecarul comun</td> </tr> <tr> <td>14. <i>Buteo rufinus</i></td> <td>Șorecarul mare</td> </tr> <tr> <td>15. <i>Calandrella brachydactyla</i></td> <td>Ciocârlie de stol</td> </tr> <tr> <td>16. <i>Caprimulgus europaeus</i></td> <td>Caprimulg</td> </tr> <tr> <td>17. <i>Charadrius alexandrinus</i></td> <td>Prundăraș de sărătură</td> </tr> <tr> <td>18. <i>Chlidonias hybridus</i></td> <td>Chirighiță cu obraz alb</td> </tr> <tr> <td>19. <i>Ciconia ciconia</i></td> <td>Barza albă</td> </tr> <tr> <td>20. <i>Ciconia nigra</i></td> <td>Barza neagră</td> </tr> <tr> <td>21. <i>Circaetus gallicus</i></td> <td>Șerparul</td> </tr> </table>	1. <i>Accipiter brevipes</i>	Uliu cu picioare scurte	2. <i>Accipiter nisus</i>	Uliu pasărar	3. <i>Acrocephalus melanopogon</i>	Privigetoare de baltă	4. <i>Alcedo atthis</i>	Pescăruș albastru	5. <i>Anthus campestris</i>	Fâsa de câmp	6. <i>Aquila pomarina</i>	Acvila țipătoare mică	7. <i>Ardea purpurea</i>	Stârc roșu	8. <i>Aythya nyroca</i>	Rață roșie	9. <i>Botaurus stellaris</i>	Buhai de baltă	10. <i>Branta ruficollis</i>	Gâsca cu gât roșu	11. <i>Bubo bubo</i>	Buhă	12. <i>Burhinus oedicnemus</i>	Pasărea ogorului	13. <i>Buteo buteo</i>	Șorecarul comun	14. <i>Buteo rufinus</i>	Șorecarul mare	15. <i>Calandrella brachydactyla</i>	Ciocârlie de stol	16. <i>Caprimulgus europaeus</i>	Caprimulg	17. <i>Charadrius alexandrinus</i>	Prundăraș de sărătură	18. <i>Chlidonias hybridus</i>	Chirighiță cu obraz alb	19. <i>Ciconia ciconia</i>	Barza albă	20. <i>Ciconia nigra</i>	Barza neagră	21. <i>Circaetus gallicus</i>	Șerparul
1. <i>Accipiter brevipes</i>	Uliu cu picioare scurte																																										
2. <i>Accipiter nisus</i>	Uliu pasărar																																										
3. <i>Acrocephalus melanopogon</i>	Privigetoare de baltă																																										
4. <i>Alcedo atthis</i>	Pescăruș albastru																																										
5. <i>Anthus campestris</i>	Fâsa de câmp																																										
6. <i>Aquila pomarina</i>	Acvila țipătoare mică																																										
7. <i>Ardea purpurea</i>	Stârc roșu																																										
8. <i>Aythya nyroca</i>	Rață roșie																																										
9. <i>Botaurus stellaris</i>	Buhai de baltă																																										
10. <i>Branta ruficollis</i>	Gâsca cu gât roșu																																										
11. <i>Bubo bubo</i>	Buhă																																										
12. <i>Burhinus oedicnemus</i>	Pasărea ogorului																																										
13. <i>Buteo buteo</i>	Șorecarul comun																																										
14. <i>Buteo rufinus</i>	Șorecarul mare																																										
15. <i>Calandrella brachydactyla</i>	Ciocârlie de stol																																										
16. <i>Caprimulgus europaeus</i>	Caprimulg																																										
17. <i>Charadrius alexandrinus</i>	Prundăraș de sărătură																																										
18. <i>Chlidonias hybridus</i>	Chirighiță cu obraz alb																																										
19. <i>Ciconia ciconia</i>	Barza albă																																										
20. <i>Ciconia nigra</i>	Barza neagră																																										
21. <i>Circaetus gallicus</i>	Șerparul																																										

22. <i>Circus aeruginosus</i>	Erete de stof
23. <i>Circus cyaneus</i>	Erete vânător
24. <i>Circus macrourus</i>	Erete alb
25. <i>Circus pygargus</i>	Erete sur
26. <i>Coracias garrulus</i>	Dumbrăveancă
27. <i>Dendrocopos syriacus</i>	Ciocănitore de grădini
28. <i>Dryocopus martius</i>	Ciocănitore neagră
29. <i>Egretta garzetta</i>	Egreta mare
30. <i>Emberiza hortulana</i>	Presura de grădină
31. <i>Falco vespertinus</i>	Vânturel de seară
32. <i>Ficedula albicollis</i>	Muscar gulerat
33. <i>Ficedula parva</i>	Muscar mic
34. <i>Haliaeetus albicilla</i>	Vultur codalb
35. <i>Hieraaetus pennatus</i>	Acvila mică
36. <i>Himantopus himantopus</i>	Piciorong
37. <i>Ixobrychus minutus</i>	Stârc pitic
38. <i>Lanius collurio</i>	Sfrâncioc roșiatic
39. <i>Lanius minor</i>	Sfrâncioc cu fruntea neagră
40. <i>Larus melanocephalus</i>	Pescăruș cu cap negru
41. <i>Larus minutus</i>	Pescăruș mic
42. <i>Lullula arborea</i>	Ciocârlie de pădure
43. <i>Melanocorypha calandra</i>	Ciocârlie de bărăgan
44. <i>Milvus migrans</i>	Gaie neagră
45. <i>Nycticorax nycticorax</i>	Stârc de noapte
46. <i>Oenanthe pleschanka</i>	Pietrar negru
47. <i>Pandion haliaetus</i>	Vultur pescar
48. <i>Pelecanus onocrotalus</i>	Pelican creș
49. <i>Pernis apivorus</i>	Viespar
50. <i>Phalacrocorax pygmeus</i>	Cormoran mic
51. <i>Philomachus pugnax</i>	Bătăuș
52. <i>Picus canus</i>	Ghionoaie sură
53. <i>Platalea leucorodia</i>	Lopătar
54. <i>Plegadis falcinellus</i>	Țigănuș
55. <i>Porzana parva</i>	Creșteț cenușiu
56. <i>Recurvirostra avosetta</i>	Ciocîntors
57. <i>Riparia riparia</i>	Lăstun de mal
58. <i>Sterna albifrons</i>	Chira mică
59. <i>Sterna hirundo</i>	Chira de baltă
60. <i>Sylvia nisoria</i>	Silvie porumbacă
61. <i>Tringa glareola</i>	Fluierar de mlaștină

Rezervațiile naturale:

Denumire arie protejată	Pădurea Babadag - Codru (IV.49)
Caracteristici	Arie protejată mixtă ce are ca scop conservarea pe o arie restrânsă a numeroase asociații forestiere specifice Dobrogei, și anume arborete de vârste înaintate, majoritatea peste 100 de ani, cu o structură nederivată, apropiată de cea a pădurilor naturale primare din Dobrogea. Acestea reprezintă totodată și unele dintre ultimele arborete de vârste înaintate din Dobrogea. Se află pe teritoriul administrativ al orașului Babadag.
Suprafața:	524,6 ha
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	HG nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone
Importanța pentru biodiversitate	În Dobrogea, precum și la nivel național, rezervația prezintă, raportat la suprafață, una dintre cele mai mari concentrații de specii amenințate cu dispariția (14 cenotaxoni și 49 de specii), majoritatea fiind endemice sau rare.
Descrierea științifică – obiective de conservare	<p>Rezervația este situată pe un platou cu altitudini cuprinse între 105 și 220m, cu versanți foarte slab înclinați, îndeosebi spre sud și est, caracterizați prin soluri superficiale, în special în partea sudică, unde afloră pe alocuri substratul calcaros. Aceste aspecte conferă peisajului un caracter deosebit, în special în partea sudică, cadrul natural pitoresc putând fi observat de-a lungul drumului național și feroviar Tulcea-Constanța.</p> <p><u>Habitat, asociații vegetale:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Păduri: 521,7 ha (99,4%); • Pajiști și arbuști: 2,9 ha (0,6%). <p><i>Vegetația saxicolă și stepică</i> (partea de sud) este reprezentată prin 6 cenotaxoni caracteristici stepei petrofile:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pajiștile de cimbrisor <i>Agropyro brandzae-Thymetum zygiodi</i> Dihoru (1969) 1970, endemice pentru Dobrogea; • Pajiștile de negară, sadina, păiuș stepic - asociațiile <i>Stipetum capillatae</i> (Hueck 1931) Krausch 1961, <i>Thymio pannonici-Chrysopogonetum grylli</i> Doniță et al. 1992, <i>Stipo ucrainicae - Festucetum valesiaca</i> Dihoru (1969) 1970, ce constituie asociații regionale specifice Dobrogei. • Pajiștile de pir crestă - asociația <i>Agropyretum pectiniformae</i> (Prodan 1939) Dihoru 1970. • <i>Botrochloetum ischaemi</i> (Kist. 1937) Pop 1977 <p><i>Vegetația arbustivă</i> este reprezentată de:</p> <ul style="list-style-type: none"> • asociația rară <i>Prunetum tenellae</i> Soo 1946 și • asociația <i>Pruno spinosae-Crataegetum</i> Soo (1927) 1931. <p><i>Vegetația forestieră tipică silvostepii</i>, reprezentată prin 6 cenotaxoni forestieri:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Păduri submediteraneene <i>Galio dasypodi-Quercetum pubescentis</i> Doniță 1970

	<ul style="list-style-type: none"> • Păduri de foioase xeroterme submediteraneene <i>Paeonio peregrinae-Carpinetum orientalis</i> Doniță 1970 și <i>Violo suavis-Quercetum pedunculiflorae</i> Doniță 1970 • Păduri de foioase mezofile balcanice <i>Fraxino orni-Quercetum dalechampii</i> Doniță 1970, <i>Quercu pedunculiflorae-Tilietum tomentosae</i> Doniță 1970, <i>Galantho plicatae-Tilietum tomentosae</i> Doniță 1970.
Denumire arie protejată	Muchiile Cernei – Iaila (IV.51)
Caracteristici	<p>Rezervație naturală peisagistică, cea mai întinsă zonă de stepă protejată la nivel național, oferind un cadru natural atractiv pentru drumul județean Cerna-Topolog (DJ 222D) și pentru drumul național Măcin-Tulcea (DN 22D). Oferă, de asemenea, puncte de perspectivă asupra podișurilor Babadag și Casimcea, Lacului Traian, zonei de falie Peceneaga-Camena.</p> <p>Se află pe teritoriul administrativ al comunelor Cerna și Dorobanțu.</p>
Suprafața:	1.891 ha
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	HG nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone
Importanța pentru biodiversitate	Pe teritoriul rezervației au fost identificate două tipuri de habitate de interes comunitar. Acestea sunt reprezentate prin două tipuri de păduri dobrogene, rare la nivel național. Rezervația include 29 specii din Lista roșie (Oltean et al.), 2 regăsindu-se și în Lista roșie europeană.
Descrierea științifică – obiective de conservare	<p><u>Substratul petrografic</u> este constituit din depozite cretacice reprezentate prin gresii calcaroase cenușii, silicifiate, marnocalcare cuarțoase gălbui, calcare albe cu intercalații grezoase gălbui, alternanțe de calcare verzui, gresii calcaroase și marnocalcare, calcare grezoase gălbui cu siliciferi, calcare albe cu inocerami, gresii calcaroase.</p> <p><u>Geomorfologie:</u> culmi rotunjite, cele minime fiind de 135 m, iar cele mai înalte atingând 306,2 m (Vf. Iaila), cu versanți pietroși accentuați, în special în partea nordică.</p> <p><u>Solurile</u> sunt reprezentate prin litosoluri și cernoziomuri carbonatice. Nu există cursuri de apă și izvoare. Formațiunile torențiale sunt reprezentate prin ravene în loess.</p> <p><u>Climă:</u> valorile medii anuale ale temperaturii corespund izotermei de 10°C, iar precipitațiile medii anuale se situează între 450-500 mm.</p> <p><u>Habitate, asociații vegetale:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Formațiuni ierboase și tufărișuri, inclusiv rariști – 1.486,05 ha (77,64%); • Păduri – 293,9 ha (15,55%); • Stâncării – 117,42 ha (6,21%) și • Terenuri agricole – 111,34 ha (0,60%). <p><i>Vegetația ierboasă</i> cuprinde:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ asociații de stepă petrofilă precum: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sedo hillebrandtii-Polytrichetum piliferi</i> Horneanu et Mihai 1974

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Agropyro brandzae-Thymetum zygioidi</i> Dihoru (1969) 1970 • <i>Festucetum callieri</i> Șerbănescu 1965 apud Dihoru (1969) 1970 <p>✓ asociații specifice stepei de loess:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Medicagini minima-Festucetum valesiaca</i> Wagner 1941 • <i>Stipetum capillatae</i> (Hueck 1931) Krausch 1961 • <i>Thymio pannonic-Chrysopogonetum grylli</i> Doniță et al. 1992 • <i>Elytrigietum hispidi</i> (Dihoru 1970) Popescu, Sanda 1988 • <i>Botriochloetum ischaemi</i> (Kist. 1937) Pop 1977 • <i>Artemisio austriaca-Poëtum bulbosae</i> Pop 1970. <p><i>Vegetația arbustivă</i> constă în tufărișuri stepice de tip <i>Pruno spinosae-Crataegetum</i> Soó (1927) 1931.</p> <p><i>Vegetația forestieră</i> este reprezentată de rariști și păduri răspândite în special pe versanții nordici ai dealurilor, în partea de est – <i>Paeonio peregrinae-Carpinetum orientalis</i> Doniță 1970 și <i>Galio dasypodi-Quercetum pubescentis</i> Doniță 1970.</p>
Denumire arie protejată	Beidaud (IV.52)
Caracteristici	<p>Rezervație naturală peisagistică, cu una dintre cele mai întinse suprafețe cu vegetație de stepă și silvostepă pe șisturi verzi din Dobrogea și implicit din România și UE. Valoarea peisagistică este sporită de existența obiectivelor arheologice din zonă, precum și a unor puncte de perspectivă asupra Văii Hamangia, fortificației hallstattiene, în zilele senine fiind vizibil și lacul Golgovița.</p> <p>Se află pe teritoriul administrativ al comunei Beidaud.</p>
Suprafața:	1.121 ha
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	HG nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone
Importanța pentru biodiversitate	<p>Aceasta reprezintă singura arie protejată din județul Tulcea în cadrul căreia a fost citată asociația <i>Trigonello gladiatae-Orlayetum</i> Dihoru (1969) 1970, una din puținele rezervații în care au fost identificate speciile de orhidee <i>Platanthera chlorantha</i> și <i>Orchis morio</i>.</p> <p>Rezervația include 11 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.), 3 regăsiindu-se și în Lista roșie europeană, <i>Campanula romanica</i> fiind specie de interes comunitar.</p>
Descrierea științifică – obiective de conservare	<p><u>Substratul geologic:</u> șisturi verzi alcătuite din șisturi sericito-cloritoase, pelite, gresii de tip graywacke, arcoze și conglomerate mărunte din perioada neoproterozoică terminal-eocambriană.</p> <p><u>Geomorfologia</u> este caracterizată de culmi de dealuri penepelenizate și versanți prelungi cu pante reduse, cu excepția celor limitrofi cursurilor de apă, aceștia fiind săpați în șisturile verzi sau loess. Altitudinile se încadrează între 70 m - 271,7 m.</p> <p><u>Solurile</u> sunt de tip aluvial, cernoziomuri carbonatice și litosoluri.</p> <p><u>Hidrologie:</u> pârâul Hamangia și doi afluenți ai acestuia și câteva izvoare. Aceste cursuri de apă permanente sporesc diversitatea habitatelor și conferă o mare</p>

	<p>atractivitate peisajului datorită numeroaselor meandre și micilor praguri stâncoase.</p> <p><u>Clima:</u> climat de câmpie moderat, de influență estică, cu medii ale temperaturii ce corespund izotermei de 10°C și cu medii ale precipitațiilor de 500 mm/an.</p> <p><u>Habitate, asociații vegetale:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Formațiuni ierboase și tufărișuri, inclusiv rariști – 1.184,93 ha (96,78%); • Habitate acvaticе reprezentate de pâraiele și zonele umede situate de-a lungul acestora – 10,66 ha (0,95%); • Păduri – 9,22 ha (0,82%); • Stâncării – 1,25 ha (0,11%) și • Terenuri agricole – 15,03 ha (1,34%). <p><i>Vegetația ierboasă</i> este caracterizată prin:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ asociații de stepă petrofilă: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sedo hillebrandtii-Polytrichetum piliferi</i> Horeanu et Mihai 1974 • <i>Festucetum callierii</i> Șerbănescu 1965 apud Dihoru (1969) 1970 • <i>Sclerantheto-Teucrietum polii</i> Andrei et Popescu 1967 ✓ asociații specifice stepei de loess: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Medicagini minimaе-Festucetum valesiacaе</i> Wagner 1941 • <i>Trigonello gladiatae-Orlayetum</i> Dihoru (1969) 1970 • <i>Artemisio austriacaе-Poëtum bulbosae</i> Pop 1970 • <i>Elimetum asperi</i> Horneanu 1976 • <i>Koelerio (degeni)-Thymetum zygioidis</i> Horneanu 1976. <p><i>Vegetația arbustivă</i> se încadrează în asociația <i>Pruno spinosae-Crataegetum</i> Soó (1927) 1931.</p> <p><i>Vegetația forestieră</i> este reprezentată de asociațiile <i>Paeonio peregrinae-Carpinetum orientalis</i> Doniță 1970 și <i>Violo suavis-Quercetum pedunculiflorae</i> Doniță 1970 (în fapt subasociația <i>Quercetum pedunculiflorae</i> Borza 37 subas. <i>Carpinesotum</i> Borza 58).</p>
<p>Denumire arie protejată</p>	<p>Valea Mahomencea (IV.53)</p>
<p>Caracteristici</p>	<p>Arie protejată peisagistic reprezentativă pentru stepa climax a Dobrogei, a cărei particularitate o reprezintă absența aproape totală a arborilor, doar pe văile adânci și ravene putând fi întâlnite exemplare rare de talie arbustivă. Caracteristici sunt și versanții asimetrici ai văii, constituiți din șisturi verzi pe malul stâng, respectiv faleze de loess pe malul drept, dar și micile cascade și pragurile sau vegetația de zone umede ce contrastează cu ariditatea pajiștilor stepice. Existența unor puncte de perspectivă asupra văilor Mahomencea și Topolog și cadrul natural atractiv vizibil de-a lungul drumului județean Rahman-Casimcea, sporește valoarea peisagistică a rezervației.</p> <p>Se află pe teritoriul administrativ al comunei Casimcea</p>
<p>Suprafața:</p>	<p>1.029 ha</p>
<p>Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)</p>	<p>HG nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone</p>

Importanța pentru biodiversitate	<p>Este singura rezervație în care este prezent habitatul 24.22 Maluri de râu din pietriș acoperite cu vegetație (asociația <i>Trifolio fragifero-Cynodontetum</i> Br.-Bl. Et Bolos 1958) și specia <i>Alyssum linifolium</i>.</p> <p>Rezervația include 22 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.), 4 specii din Lista roșie europeană, <i>Campanula romanica</i> fiind și specie de interes comunitar.</p>
Descrierea științifică – obiective de conservare	<p><u>Substratul geologic</u>: șisturi verzi alcătuite din șisturi sericito-cloritoase, pelite, gresii de tip graywacke, arcoze și conglomerate mărunte din perioada neoproterozoică terminal-eocambriană.</p> <p><u>Geomorfologia</u> are un aspect general de peneplenă, versanți slab înclinați, cu excepția văilor și ravenelor unde se întâlnesc și pante abrupte stâncoase sau pereți verticali săpați în loess. Altitudinile se încadrează între 60 m -176,3 m.</p> <p><u>Solurile</u> sunt bălane închise, cernoziomuri carbonatice, regosoluri și litosoluri.</p> <p><u>Hidrologie</u>: pârâul Valea Mahomencea și afluenții ai acestuia.</p> <p><u>Clima</u>: climat de câmpie moderat, de influență estică, cu medii ale temperaturii ce corespund izotermei de 10°C și cu medii ale precipitațiilor de 500 mm/an.</p> <p><u>Habitate, asociații vegetale</u>:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Formațiuni ierboase și tufărișuri – 1923,93 ha (89,78%); • Habitate de apă dulce/zonă umedă – 2,23 ha (0,21%); • Stâncării/ravene – 55,87 ha (5,42%) și • Terenuri agricole – 46,97 ha (4,6%). <p><i>Vegetația ierboasă</i> este caracterizată prin:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ asociații de stepă petrofilă: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sedo hillebrandtii-Polytrichetum piliferi</i> Horeanu et Mihai 1974 • <i>Festucetum callierii</i> Șerbănescu 1965 apud Dihoru (1969) 1970 • <i>Teucro polii-Melicetum ciliatae</i> V. Pușcaru et al. 1978 • <i>Sclerantheto-Teucrietum polii</i> Andrei et Popescu 1967 ✓ asociații specifice stepei de loess primare și secundare: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Medicagini minimae-Festucetum valesiacaе</i> Wagner 1941 • <i>Stipetum capillatae</i> (Hueck 1931) Krausch 1961 • <i>Botriochloetum ischaemi</i> (Kist. 1937) Pop 1977 <p>În lungul cursurilor de apă se întâlnesc:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Scirpo-Phragmitetum</i> W. Koch 1926 • <i>Trifolio fragifero-Cynodontetum</i> Br.-Bl. Et Bolos 1958 <p><i>Vegetația arbustivă</i> de-a lungul ravenelor și pâraielor se încadrează în asociația <i>Pruno spinosae-Crataegetum</i> Soó (1927) 1931.</p>
Denumire arie protejată	Dealul Ghiunghiurmez (IV.54)
Caracteristici	<p>Rezervație naturală peisagistică, cea mai înaltă altitudinal dintre rezervațiile de stepă din Dobrogea Centrală și printre cele mai întinse rezervații de stepă, constituie una din rarele zone în care Podișul Casimcei mai păstrează un aspect relativ montan, caracteristic orogenezei caledoniene. Înălțimile oferă puncte de perspectivă asupra Dunării și podișurilor Babadag și Casimcea, cadrul natural putând fi observat și de-a lungul drumului județean Cerna-Topolog.</p> <p>Se află pe teritoriul administrativ al comunei Dorobanțu.</p>
Suprafața:	1.421 ha

<p>Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)</p>	<p>HG nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturala protejata pentru noi zone</p>
<p>Importanța pentru biodiversitate</p>	<p>Rezervația include cenotaxonii <i>Teucrio polii-Melicetum ciliatae</i> V. Pușcaru et al. 1978, <i>Spireetum crenatae</i> Morariu et Ularu 1981, <i>Scirpo-Phragmitetum</i> W. Koch 1926 și în care se conservă populații de <i>Spiraea crenata</i>, <i>Minuartia adenotricha</i>, <i>Colchicum fominii</i>, <i>Gagea szovitzii</i>, <i>Onobrychis gracilis</i>, <i>Verbascum ovalifolium</i>.</p> <p>Rezervația include 17 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.), 5 regăsindu-se și în Lista roșie europeană, <i>Campanula romanica</i> fiind specie de interes comunitar.</p>
<p>Descrierea științifică – obiective de conservare</p>	<p><u>Substratul geologic:</u> șisturi verzi.</p> <p><u>Geomorfologia</u> este caracterizată de culmi peneplenizate, dar și versanți abrupti, în special pe rama nordică a văilor stâncoase cu ravene. Altitudinile maxime sunt de 322m.</p> <p><u>Solurile</u> sunt bălane erodate, bălane închise, regosoluri și litosoluri.</p> <p><u>Hidrologie:</u> pâraie permanente sau temporare, afluenți a râurilor Valea Aiormanului și Valea Roștilor.</p> <p><u>Clima:</u> climat de câmpie moderat, de influență estică, cu medii ale temperaturii ce corespund izotermei de 10°C și cu medii ale precipitațiilor de 450 mm/an.</p> <p><u>Habitate, asociații vegetale:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Formațiuni ierboase și tufărișuri – 945,38 ha (66,52%); • Păduri/plantații – 305,94 ha (21,52%); • Stâncării, izvoare – 9,56 ha (0,67%) și • Terenuri agricole în zona centrală – 160,12 ha (11,29%). <p><i>Vegetația ierboasă</i> este caracterizată prin:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ asociații de stepă petrofilă: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sedo hillebrandtii-Polytrichetum piliferi</i> Horeanu et Mihai 1974 • <i>Agropyro brandzae-Thymetum zygioidi</i> Dihoru (1969) 1970 • <i>Festucetum callierii</i> Șerbănescu 1965 apud Dihoru (1969) 1970 • <i>Teucrio polii-Melicetum ciliatae</i> V. Pușcaru et al. 1978 ✓ asociații specifice stepei de loess: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Medicagini minimae-Festucetum valesiacae</i> Wagner 1941 • <i>Stipetum capillatae</i> (Hueck 1931) Krausch 1961 • <i>Botriochloetum ischaemi</i> (Kist. 1937) Pop 1977 • <i>Chrysanthemetum millefoliati</i> Horneanu 1976 • <i>Ceratocarpetum arenari</i> Horneanu 1976 (izlazul Coiumpunar) • <i>Agropyro-Kochietum prostratae</i> Horneanu 1976 (izlazul Coiumpunar). <p>În lungul cursurilor de apă se întâlnește <i>Scirpo-Phragmitetum</i> W. Koch 1926.</p> <p><i>Vegetația arbustivă</i> formează pâlcuri încheiate, în special pe văi, fitocenozele aparținând asociației <i>Pruno spinosae-Crataegetum</i> Soó (1927) 1931 și în mod excepțional cetotaxonului rar <i>Spireetum crenatae</i> Morariu et Ularu 1981..</p>

	<i>Vegetația forestieră</i> este foarte slab reprezentată prin câteva pâlcuri de salcie, asociația <i>Salicetum albae</i> Issler 1924 identificate de-a lungul pâraielor din partea sudică..
Denumire arie protejată	Valea Ostrovului (IV.62)
Caracteristici	Rezervație mixtă ce include păduri de stejar pufos și șleauri dobrogene cu cărpiniță. Valoarea peisagistică este remarcabilă, în special datorită diversității habitatelor (păduri, poieni stepice, rariști, grote), aceasta fiind accentuată în perioada de înflorire a unor specii de <i>Fritillaria orientalis</i> , <i>Orchis purpurea</i> etc. Poienile de pe vârful dealurilor constituie puncte de perspectivă asupra masivului forestier dinspre Cârjelari, Dealului Ghirghiuromez și alte zone din Podișul Casimcei. Se află pe teritoriul administrativ al comunei Dorobanțu.
Suprafața:	61,8 ha
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	HG nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone
Importanța pentru biodiversitate	Dintre cele mai importante habitate ale rezervației putem aminti pajiștile de stepă pe substrat pietros (<i>Festucetum callierii</i> , <i>Sedo hillebrandtii</i> – <i>Polytrichetum</i>) precum și diferitele tipuri de păduri dobrogene, din care cea mai mare parte sunt endemice pentru această regiune și/sau sunt rare la nivel național. Acestea sunt reprezentate în special prin pădurile de stejar pufos (<i>Galio dasypodi</i> – <i>Quercetum pubescentis</i>), pădurile de stejar pufos cu cărpiniță (<i>Paeonio peregrinae</i> – <i>Carpinetum orientalis</i>) și șleaurile dobrogene cu cărpiniță (<i>Nectaroscordo-Tilietum tomentosae</i>). Rezervația include 15 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.).
Descrierea științifică – obiective de conservare	<u>Substratul geologic:</u> calcaros, ce aflorază pe culmi, respectiv depozite loessoide, caracteristice văilor și versanților inferiori. <u>Geomorfologia</u> este caracterizată prin predominarea versanților mai mult sau mai puțin accentuați, culmile și văile având o pondere redusă. Altitudinile se încadrează între 170 m -270 m. <u>Solurile</u> sunt cernoziomuri cambice, tipice și litice, precum și litosoluri. <u>Clima:</u> climat moderat, de influență estică, cu medii ale temperaturii ce corespund izotermei de 10,8°C și cu medii ale precipitațiilor de 480 mm/an. <u>Habitat, asociații vegetale:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Păduri – 57,8 ha (93,5%); • Stâncării – 4 ha (6,5%) • Izvoare; • Peșteri – o grotă. <u>Vegetația ierboasă</u> este caracterizată prin: <ul style="list-style-type: none"> ✓ asociații de stepă petrofilă: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sedo hillebrandtii-Polytrichetum piliferi</i> Horeanu et Mihai 1974 • <i>Festucetum callierii</i> Șerbănescu 1965 apud Dihoru (1969) 1970 ✓ asociații specifice stepei de loess:

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Medicagini minimaefestucetum valesiacae</i> Wagner 1941 • <i>Elytrigetum hispidi</i> (Dihoru 1970) Popescu, Sanda 1988. <p><i>Vegetația forestieră</i> include asociații:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ din etajul pădurilor balcanice: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Tilio tomentosae-Carpinetum betuli</i> Doniță 1968, • <i>Nectaroscordo-Tilietum tomentosae</i> Doniță 1970, ✓ din etajul pădurilor submediteraneene: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Paeonio peregrinae-Carpinetum orientalis</i> Doniță 1970 și ✓ din etajul silvostepii: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Galio dasypodi-Quercetum pubescentis</i> Doniță 1970.
Denumire arie protejată	Uspenia (IV.63)
Caracteristici	<p>Rezervație naturală botanică și forestieră, aici înregistrându-se cel mai ridicat nivel al biodiversității din Podișul Babadag (păduri reprezentative de silvostepă și submediteraneene).</p> <p>Se află pe teritoriul administrativ al comunei Slava Cercheză.</p>
Suprafața:	22 ha
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	<p>HG nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone</p>
Importanța pentru biodiversitate	<p>Pe teritoriul rezervației au fost identificate mai multe tipuri de habitate de interes comunitar între care se remarcă pajiștile de ai de pădure (<i>Asphodeline luteae</i>) și două tipuri de păduri dobrogene, rare la nivel național, răspândite predominant în Dobrogea, ce corespund etajelor de vegetație ale pădurilor din nordul Dobrogei, păduri de silvostepă (<i>Galio dasypodi - Quercetum pubescentis</i>) și păduri submediteraneene (<i>Paeonio-Carpinetum orientalis</i>).</p> <p>Rezervația include 25 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.).</p>
Descrierea științifică – obiective de conservare	<p><u>Substratul geologic:</u> calcare grezoase, gresii și conglomerate calcaroase organogene.</p> <p><u>Geomorfologia</u> este caracterizată de versanți cu pante din ce în ce mai accentuate spre partea vestică, culmile rotunjite ocupând suprafețe reduse.</p> <p><u>Solurile</u> sunt posibil redzine (nu există date specifice acestei zone).</p> <p><u>Hidrologie:</u> nu există cursuri de apă și izvoare.</p> <p><u>Clima:</u> climat de dealuri joase, moderat, de influență estică, cu medii ale temperaturii ce corespund izotermei de 10,6°C și cu medii ale precipitațiilor de 480 mm/an.</p> <p><u>Habitat, asociații vegetale:</u></p> <p><i>Vegetația ierboasă</i> este caracterizată prin:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ asociații de stepă petrofilă: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Asphodelino luteae-Poliuretum</i> Sanda et al. 1999 subas. <i>asphodelinetosum</i> Sanda et al. 1999 ✓ asociații specifice stepei de loess:

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Elytrigetum hispidi</i> (Dihoru 1970) Popescu, Sanda 1988 • <i>Thymio pannonic-Chrysopogonetum grylli</i> Doniță et al. 1992 • <i>Botriochloetum ischaemi</i> (Kist. 1937) Pop 1977 <p><i>Vegetația arbustivă</i> este prezentă pe suprafețe reduse la liziera pădurii și se încadrează în asociația <i>Pruno spinosae-Crataegetum</i> Soó (1927) 1931.</p> <p><i>Vegetația forestieră</i> este reprezentată de asociațiile <i>Paeonio peregrinae-Carpinetum orientalis</i> Doniță 1970 și <i>Galio dasypodi-Quercetum pubescentis</i> Doniță 1970.</p>
Denumire arie protejată	Casimcea (IV.65)
Caracteristici	<p>Rezervație mixtă (geologică, paleontologică și peisagistică) amplasată în Masivul Central Dobrogean. Importanța științifică este dată de prezența în aflorimentele de sisturi verzi a impresiunilor și urmelor de activitate biologică din Precambrianul superior – specii ale genurilor <i>Vendotaenia</i>, <i>Beltaneloides</i>, <i>Nemiana</i> etc. și a unor specii reprezentative pentru fauna de tip Ediacara, foarte rar semnalate la nivel internațional (descoperite pentru prima dată în Australia). Fosile descoperite, ca și cele de la Războieni, sunt considerate a fi unele din cele mai vechi urme de viață din România. Valoarea peisagistică este dată și de existența unor puncte de perspectivă asupra masivului forestier din nord și cursului Casimcei.</p> <p>Se află pe teritoriul administrativ al comunei Casimcea.</p>
Suprafața:	137 ha
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	HG nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone
Importanța pentru biodiversitate	<p>Asociațiile de stepă pe substrat pietros (<i>Sedo hillebrandtii</i> – <i>Polytrichetum piliferi</i>, <i>Festucetum calierii</i>) sunt considerate endemice pentru Dobrogea. Specificul floristic este conferit îndeosebi de <i>Allium flavum</i> ssp. <i>tauricum</i> și <i>A. guttatum</i>.</p> <p>Rezervația include 11 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.), 4 regăsiindu-se și în Lista roșie europeană, <i>Campanula romanica</i> fiind specie de interes comunitar.</p>
Descrierea științifică – obiective de conservare	<p><u>Substratul geologic:</u> sisturi verzi.</p> <p><u>Geomorfologia</u> este caracterizată de versanți slab înclinați, cu excepția celor adiacenți cursului de apă, care sunt accentuați și stâncoși. Altitudinile se încadrează între 145 m -230,4 m.</p> <p><u>Solurile</u> sunt cernoziomuri carbonatice și litosoluri.</p> <p><u>Hidrologie:</u> pârâul afluent râului Casimcea, ravene.</p> <p><u>Clima:</u> climat de câmpie moderat, de influență estică, cu medii ale temperaturii ce corespund izotermei de 10°C și cu medii ale precipitațiilor de 500 mm/an.</p> <p><u>Habitat, asociații vegetale:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Formațiuni ierboase – 130,33 ha (93,13%); • Habitate acvatice reprezentate de pâraiele și zonele umede situate de-a lungul acestora – 10,66 ha (0,95%);

	<ul style="list-style-type: none"> • Stâncării – 5,8 ha (4,25%) și • Terenuri agricole –0,87 ha (0,62%); • Izvoare. <p><i>Vegetația ierboasă</i> este caracterizată prin:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ asociații de stepă petrofilă: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sedo hillebrandtii-Polytrichetum piliferi</i> Horeanu et Mihai 1974 • <i>Agropyro brandzae-Thymetum zygioidi</i> Dihoru (1969) 1970 • <i>Festucetum callierii</i> Șerbănescu 1965 apud Dihoru (1969) 1970 ✓ asociații specifice stepei de loess primare: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Medicagini minimaie-Festucetum valesiacaie</i> Wagner 1941 • <i>Artemisio austriacaie-Poëtum bulbosae</i> Pop 1970 • <i>Botriochloetum ischaemi</i> (Kist. 1937) Pop 1977.
Denumire arie protejată	Colțanii Mari (IV.66)
Caracteristici	<p>Rezervație peisagistică ce include unul din cele mai impresionante abrupturi stâncoase din Dobrogea Centrală constituit din șisturi verzi ce mărginesc râul Casimcea. Culmile penepelenizate constituie puncte de perspectivă asupra cursului meandrat al râului Casimcea și Podișului Dobrogei Centrale.</p> <p>Se află pe teritoriul administrativ al comunei Casimcea.</p>
Suprafața:	53,04 ha
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	<p>HG nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturala protejată pentru noi zone</p>
Importanța pentru biodiversitate	<p>În această zonă au fost identificate peste 300 de specii (Horeanu 1976), între speciile protejate ale acestei rezervații se cuvin menționate: taula (<i>Spiraea crenata</i>), usturoiul sălbatic (<i>Allium flavum</i> ssp. <i>tauricum</i>), ceapa ciorii (<i>Gagea callieri</i>), <i>Centaurea tenuiflora</i>.</p> <p>Rezervația include 10 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.), 5 regăsiindu-se și în Lista roșie europeană, <i>Campanula romanica</i> și <i>Moehringia jankae</i> fiind specii de interes comunitar.</p>
Descrierea științifică – obiective de conservare	<p><u>Substratul geologic:</u> șisturi verzi alcătuite din șisturi sericito-cloritoase, pelite, gresii de tip graywacke, arcoze și conglomerate mărunte din perioada neoproterozoică terminal-eocambriană.</p> <p><u>Geomorfologia</u> este caracterizată de culmi rotunjite de peste 100 m, pereți stâncoși verticali, versanți accentuați în partea nordică și pante line în rest, ravene adânci săpate în șisturi și loess.</p> <p><u>Solurile</u> sunt cernoziomuri carbonatice, regosoluri și litosoluri.</p> <p><u>Hidrologie:</u> râul Casimcea și un izvor.</p> <p><u>Clima:</u> climat de câmpie moderat, de influență estică, cu medii ale temperaturii ce corespund izotermei de 10°C și cu medii ale precipitațiilor de 500 mm/an.</p> <p><u>Habitate, asociații vegetale:</u></p> <p><i>Vegetația ierboasă</i> este caracterizată prin:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ asociații de stepă petrofilă:

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Sedo hillebrandtii-Polytrichetum piliferi</i> Horeanu et Mihai 1974 • <i>Agropyro brandzae-Thymetum zygioidi</i> Dihoru (1969) 1970 • <i>Festucetum callierii</i> Șerbănescu 1965 apud Dihoru (1969) 1970 <p>✓ asociații specifice stepei de loess primare:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Stipetum capillatae</i> (Hueck 1931) Krausch 1961 • <i>Medicagini minimaе-Festucetum valesiacae</i> Wagner 1941 <p><i>Vegetația arbustivă</i> constă în câteva pălcuri de tufărișuri de la baza versanților nordici și se încadrează în asociația <i>Pruno spinosae-Crataegetum</i> Soó (1927) 1931.</p>
Denumire arie protejată	Peceneaga (IV.67)
Caracteristici	<p>Rezervație peisagistică, dar și cu importanță geologică, fiind singura din țară în care cele mai vechi structuri geologice, datând din perioada cutărilor caledoniene, reprezentate prin șisturile verzi, vin în contact cu cele mai noi structuri, reprezentate prin depozite aluviale ale Dunării. Un habitat mai rar întâlnit, lipsit de vegetație este 24.21 Maluri de râu din pietriș fără vegetație, limitrof Dunării, la contactul cu pîntenii stîncoși ai Dealului lui Gim. Valoarea peisagistică este sporită de punctele de perspectivă asupra Dunării, Insulei Mari a Brăilei și Podișului Casimcea. De asemenea, ea însăși reprezintă un cadru natural atractiv pentru traseele turistice de pe brațul Dunărea Veche.</p> <p>Se află pe teritoriul administrativ al comunei Peceneaga.</p>
Suprafața:	132 ha
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	HG nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone
Importanța pentru biodiversitate	<p>Din punct de vedere floristic aceasta reprezintă una din puținele arii protejate, cel puțin din nordul Dobrogei, în care au fost identificate specii de ceapa ciorii (<i>Gagea callieri</i>), garofițe (<i>Dianthus pseudarmeria</i>), sparțetă (<i>Onobrychis gracilis</i>).</p> <p>Rezervația include 14 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.), 4 regăsiindu-se și în Lista roșie europeană.</p>
Descrierea științifică – obiective de conservare	<p><u>Substratul geologic:</u> șisturi verzi alcătuite din șisturi sericito-cloritoase, pelite, gresii de tip graywacke, arcoze și conglomerate mărunte din perioada neoproterozoică terminal-eocambriană.</p> <p><u>Geomorfologia</u> este caracterizată de culmi peneplenizate stîncoase, cu altitudini de maxim 130 m, versanți abrupti și numeroase ravene, precum și pîteni sau maluri stîncoase limitrofe brațului Dunărea Veche, unde ajung până la 5 m deasupra nivelului mării.</p> <p><u>Solurile</u> sunt soluri bălane tipice, soluri bălane erodate, regosoluri și litosoluri.</p> <p><u>Hidrologie:</u> nu există cursuri de apă sau izvoare, ci doar ravene. Limitrof curge Dunărea.</p> <p><u>Clima:</u> climat de luncă, de influență estică, cu medii ale temperaturii ce corespund izotermei de 11°C și cu medii ale precipitațiilor de sub 450 mm/an.</p> <p><u>Habitat, asociații vegetale:</u></p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Formațiuni ierboase – 70,17 ha (53,4%); • Stâncării/soluri pietroase – 56,72 ha (43,1%) și • Terenuri agricole – 4,64 ha (3,5%). <p><i>Vegetația ierboasă este caracterizată prin:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ asociații de stepă petrofilă: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sedo hillebrandtii-Polytrichetum piliferi</i> Horeanu et Mihai 1974 • <i>Agropyro brandzae-Thymetum zygioidi</i> Dihoru (1969) 1970 • <i>Festucetum callierii</i> Șerbănescu 1965 apud Dihoru (1969) 1970 ✓ asociații specifice stepei de loess: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Agropyretum pectiniformae</i> (Prodan 1939) Dihoru 1970 • <i>Artemisio austriacae-Poëtum bulbosae</i> Pop 1970 subas. <i>euphorbietosum seguierianae</i> Horeanu 1977 • <i>Botriochloetum ischaemi</i> (Kist. 1937) Pop 1977. <p><i>Vegetația arbustivă se încadrează în asociația Pruno spinosae-Crataegetum</i> Soó (1927) 1931.</p> <p><i>Vegetația forestieră este reprezentată de asociațiile Paeonio peregrinae-Carpinetum orientalis</i> Doniță 1970 și <i>Violo suavis-Quercetum pedunculiflorae</i> Doniță 1970 (în fapt subasociația <i>Quercetum pedunculiflorae</i> Borza 37 subas. <i>Carpinesotum</i> Borza 58).</p>
Denumire arie protejata	Măgurele (IV.68)
Caracteristici	<p>Rezervație naturală peisagistică individualizată prin ravene foarte adânci săpate în depozitele loessoide profunde ce ajung adeseori până la roca bază unde interceptează pânza freatică, dând naștere unor cursuri de apă temporare cu debit redus. Culmile stâncoase reprezintă puncte de perspectivă asupra luncii Dunării și dealurilor Coimpunar și Ghirghiumez, iar cadrul natural poate fi admirat pe drumul comunal dintre Măgurele și Făgărașu Nou.</p> <p>Se află pe teritoriul administrativ al comunei Topolog</p>
Suprafața:	292 ha
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	HG nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturala protejata pentru noi zone
Importanța pentru biodiversitate	<p>Rezervația este dominată de plantații de pădure, cele naturale fiind prezente într-o proporție mai mică și fiind reprezentate de formațiuni ierboase/tufărișuri și stâncării. O notă aparte este conferită de prezența unor populații importante de alior (<i>Euphorbia myrsinites</i>), complet izolate de celelalte stațiuni îndepărtate din estul județului. Acestea se dezvoltă pe șisturi verzi, situație diferită de restul populațiilor din nordul Dobrogei. Datorită interdicției de a pășuna în fond forestier pajiștile sunt foarte bine conservate și reprezentative pentru stepa neperturbată antropic.</p> <p>Rezervația include 21 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.), 1 regăsiindu-se și în Lista roșie europeană.</p>

<p>Descrierea științifică – obiective de conservare</p>	<p><u>Substratul geologic:</u> șisturi verzi alcătuite din șisturi sericito-cloritoase, pelite, gresii de tip graywacke, arcoze și conglomerate mărunte din perioada neoproterozoică terminal-eocambriană.</p> <p><u>Geomorfologia</u> este caracterizată de culmi penepelenizate unde aflorează șisturile verzi. Predomină versanții prelungi, cu pante mici și medii. Altitudinile se încadrează între 75 m - 322 m.</p> <p><u>Solurile</u> sunt bălane, regosoluri și litosoluri.</p> <p><u>Hidrologie:</u> sunt întâlnite câteva izvoare cu debit redus ce formează mici cursuri de apă ce se infiltrează în sol înainte de a ajunge la pâraul Valea Roștilor din afara rezervației.</p> <p><u>Clima:</u> climat de dealuri joase, de influență estică, continentală, cu medii ale temperaturii ce corespund izotermei de 11°C și cu medii ale precipitațiilor de 450 mm/an.</p> <p><u>Habitate, asociații vegetale:</u></p> <p><i>Vegetația ierboasă</i> este caracterizată prin:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ asociații de stepă petrofilă: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sedo hillebrandtii-Polytrichetum piliferi</i> Horeanu et Mihai 1974 • <i>Agropyro brandzae-Thymetum zygioidi</i> Dihoru (1969) 1970 • <i>Festucetum callierii</i> Șerbănescu 1965 apud Dihoru (1969) 1970 • <i>Teucro polii-Melicetum ciliatae</i> V. Pușcaru et al. 1978 ✓ asociații specifice stepei de loess primare: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Medicagini minima-Festucetum valesiaca</i> Wagner 1941 • <i>Cynodonti- Poëtum angustifoliae</i> Rapaics ex Soó 1957 • <i>Botriochloetum ischaemi</i> (Kist. 1937) Pop 1977. <p><i>Vegetația arbustivă</i> se încadrează în asociația <i>Pruno spinosae-Crataegetum</i> Soó (1927) 1931.</p>
<p>Denumire arie protejată</p>	<p>Războieni (IV.69)</p>
<p>Caracteristici</p>	<p>Rezervație mixtă (geologică, paleontologică și peisagistică) amplasată în Masivul Central Dobrogean. Importanța națională a ariei protejate constă în identificarea în cadrul acesteia a unor fosile considerate a fi cele mai vechi urme de viață din România, ceea ce o individualizează și în raport cu celelalte arii protejate propuse.</p> <p>Se află pe teritoriul administrativ al comunei Casimcea.</p>
<p>Suprafața:</p>	<p>41 ha</p>
<p>Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)</p>	<p>HG nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturala protejată pentru noi zone</p>
<p>Importanța pentru biodiversitate</p>	<p>Rezervația include 3 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.), 2 regăsindu-se și în Lista roșie europeană.</p>

<p>Descrierea științifică – obiective de conservare</p>	<p><u>Substratul geologic:</u> șisturi verzi alcătuite din șisturi sericito-cloritoase, pelite, gresii de tip graywacke, arcoze și conglomerate mărunte din perioada neoproterozoică terminal-eocambriană.</p> <p><u>Geomorfologia</u> este caracterizată de versanți slab înclinați, cu excepția celor adiacenți cursului de apă care sunt accentuați și stâncoși.</p> <p><u>Solurile</u> sunt de tip regosoluri, cernoziomuri castanii și ciocolatii și litosoluri.</p> <p><u>Hidrologie:</u> un afluent al Râului Casimcea.</p> <p><u>Clima:</u> climat de câmpie moderat, de influență estică, cu medii ale temperaturii ce corespund izotermei de 10°C și cu medii ale precipitațiilor de 550 mm/an.</p> <p><u>Habitate, asociații vegetale:</u></p> <p><i>Vegetația ierboasă</i> este caracterizată prin:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ asociații de stepă petrofilă: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sedo hillebrandtii-Polytrichetum piliferi</i> Horeanu et Mihai 1974 • <i>Festucetum callierii</i> Șerbănescu 1965 apud Dihoru (1969) 1970 ✓ asociații specifice stepei de loess secundare: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Artemisio austriacae-Poëtum bulbosae</i> Pop 1970
<p>Denumire arie protejată</p>	<p>Dealul Bujorilor (2.765)</p>
<p>Caracteristici</p>	<p>Rezervație mixtă, amplasată pe versantul sudic al Dealului Bujorului care face parte din Podișul Babadag și care se remarcă prin populații importante de bujor (<i>Paeonia peregrina</i>) ce îi conferă și o valoare estetică în perioada de înflorire a acestuia.</p> <p>Se află pe teritoriul administrativ al comunei Ciucurova.</p>
<p>Suprafața:</p>	<p>50,8 ha</p>
<p>Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)</p>	<p><i>Legea nr. 5/2000 privind amenajarea teritoriului național - secțiunea a 3-a – Zone protejate, modificată și completată prin OUG nr. 49/2016</i></p>
<p>Importanța pentru biodiversitate</p>	<p>În stratul ierbos sunt caracteristice speciile protejate de bujor (<i>Paeonia peregrina</i>), știrigoaie (<i>Veratrum nigrum</i>) și <i>Ornithogalum fibriatum</i>. Obiectivul principal al ocrotirii rezervației îl constituie prezența uneia dintre cele mai reprezentative populații de bujor (<i>Paeonia peregrina</i>), specie ce figurează în Lista Roșie a plantelor superioare din România, în categoria „vulnerabil și rar”, fiind ocrotită prin lege și monument al naturii. Alături de această plantă obiectivele ocrotirii se mai referă și la conservarea unui eșantion reprezentativ de pădure submediteraneană împreună cu speciile caracteristice.</p> <p>Arboretul din cadrul rezervației se încadrează în etajul pădurilor xeroterme submediteraneene specific Dobrogei (<i>Paeonio peregrinae – Carpinetum orientalis</i>).</p> <p>Rezervația include 8 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.).</p>
<p>Descrierea științifică – obiective de conservare</p>	<p><u>Geomorfologia</u> este cea caracteristică unui versant sudic la o altitudine de 100 m -260 m.</p> <p><u>Habitate, asociații vegetale:</u></p> <p><i>Vegetația ierboasă</i> este caracterizată prin asociații specifice stepei de loess:</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Medicagini minimaie-Festucetum valesiacae</i> Wagner 1941 • <i>Elytrigetum hispidi</i> Dihoru 1970 • <i>Botriochloetum ischaemi</i> (Kist. 1937) Pop 1977. <p><i>Vegetația forestieră</i> are un aspect mozaicat în care se întrepătrund pădurile submediteraneene reprezentate de asociația <i>Paeonio peregrinae-Carpinetum orientalis</i> Doniță 1970 cu cele de silvostepă reprezentate de asociația <i>Galio dasypodi-Quercetum pubescentis</i> Doniță 1970.</p>
Denumire arie protejată	Rezervația de liliac Valea Oilor (2.766)
Caracteristici	Rezervație botanică aflată la baza unui versant cu înclinare de aproximativ 30 ⁰ din Podișul Babadag, în care vegetează în mod natural un pălc de liliac (<i>Syringa vulgaris</i>). Se află pe teritoriul administrativ al comunei Nalbant.
Suprafața:	0,35 ha
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	<i>Legea nr. 5/2000 privind amenajarea teritoriului național - secțiunea a 3-a – Zone protejate</i> , modificată și completată prin OUG nr. 49/2016
Importanța pentru biodiversitate	Zona reprezintă una din cele două locații din județul Tulcea în care vegetează în mod natural <i>Syringa vulgaris</i> , în această rezervație acesta fiind asociat și cu populații de bujor românesc (<i>Paeonia peregrina</i>).
Descrierea științifică – obiective de conservare	<p><u>Substratul geologic:</u> calcar.</p> <p><u>Geomorfologia:</u> versant cu sudică și înclinare de 30 grade, ce face parte din Podișul Babadag, unitate sedimentară de vârstă cretacică constituită din calcare grezoase, magnoase și conglomerate.</p> <p><u>Hidrologie:</u> rețea hidrografică slab dezvoltată, la baza versantului aflându-se Valea Oilor, curs de apă cu caracter torrential (în afara perioadelor ploioase valea nu are apă).</p> <p><u>Clima:</u> climat de continental moderat, de influență estică.</p> <p><u>Habitate, asociații vegetale:</u> Arboret submediteranean reprezentat printr-un pălc de stejar pufos cu mojdrean și cărpiniță – asociația <i>Paeonia peregrinae – Carpinetum orientalis</i> Doniță 1970 sub care vegetează într-un etaj inferior un pălc de liliac (<i>Syringa vulgaris</i>) cu structură compactă, pe o suprafață de 0,15 ha.</p>
Denumire arie protejată	Rezervația de liliac Fântâna Mare (2.767)
Caracteristici	Rezervație botanică aflată la baza unui versant cu înclinare de aproximativ 20 ⁰ , la limita Podișului Babadag cu Podișul Casimcea, în care vegetează în mod natural un pălc de liliac (<i>Syringa vulgaris</i>). Se află pe teritoriul administrativ al comunei Slava Cercheză.
Suprafața:	0,30 ha

Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	<i>Legea nr. 5/2000 privind amenajarea teritoriului național - secțiunea a 3-a – Zone protejate, modificată și completată prin OUG nr. 49/2016</i>
Importanța pentru biodiversitate	Zona reprezintă una din cele două locații din județul Tulcea în care vegetează în mod natural <i>Syringa vulgaris</i> . În perioada înfloririi liliacului rezervația conferă o valoare peisagistică aparte văii Bașpunarului. Tot aici este prezent și aiul de pădure (<i>Asphodeline lutea</i>), specie aflată pe Lista roșie (Oltean et. al).
Descrierea științifică – obiective de conservare	<p><u>Substratul geologic:</u> calcar.</p> <p><u>Geomorfologia:</u> versant cu expoziție S-V și înclinare de 20 grade, ce face parte din Podișul Babadag, unitate sedimentară de vârstă cretacică constituită din calcare grezoase, magnoase și conglomerate.</p> <p><u>Hidrologie:</u> rețea hidrografică slab dezvoltată, la baza versantului aflându-se Valea Bașpunarului, curs de apă permanent.</p> <p><u>Clima:</u> continental moderat, unitatea microclimatică Atmangea.</p> <p><u>Habitate, asociații vegetale:</u></p> <p><u>Caracteristică rezervației este vegetația arbustivă reprezentată dominant de exemplare de liliac comun (<i>Syringa vulgaris</i>), specie neprotejată la nivel comunitar și național, dar extrem de rară în județul Tulcea și care formează aici un pâlc compact, cu înălțimi de maxim 5m. În interiorul pâlcului vegetează izolat exemplare de păr pădureț (<i>Pyrus pyraeaster</i>) și exemplare tinere de ulm (<i>Ulmus minor</i>). Lângă pâlcul de liliac este prezentă asociația de arbuști <i>Prunus spinosae-Crataegum</i> Soó (1927) 1931.</u></p>
Denumire arie protejată	Vârful Secaru (2.768)
Caracteristici	Rezervație mixtă, Vf. Secaru fiind un martor de eroziune granitic și cel mai înalt vârf (400 m) din Podișul Babadagului. Acesta reprezintă și un punct de perspectivă remarcabil asupra podișurilor Babadag și Casimcea. Se află pe teritoriul administrativ al comunei Ciucurova.
Suprafața:	34,5 ha
Recunoaștere conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	<i>Legea nr. 5/2000 privind amenajarea teritoriului național - secțiunea a 3-a – Zone protejate, modificată și completată prin OUG nr. 49/2016</i>
Importanța pentru biodiversitate	Specific Vârfului Secaru este caracterul de „insulă” cu vegetație ceva mai acidofilă în comparație cu restul Podișului Babadag, unde sunt caracteristice speciile calcofile. În poienile din zona strict protejată predomină asociațiile ierboase de stepă pontică și petrofilă pe soluri superficiale, vegetație saxicolă, arbustivă, alături de arbori termofili izolați sau în pâlcuri. În zona tampon predomină vegetația forestieră reprezentată prin eșantioane relativ bine conservate încadrate în tipul de pădure șleau de deal dobrogean de

	<p>productivitate inferioară (asociația <i>Nectaroscordo-Tilietum tomentosae</i>), specifică Dobrogei (considerată endemică).</p> <p>Rezervația include 9 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.), <i>Moehringia jankae</i> fiind specie de interes comunitar. Specificitatea acestor taxoni este conferită de caracterul lor predominant pontic. Dintre acești taxoni mai fac parte: coada soricelului (<i>Achillea ochroleuca</i>), usturoi sălbatic (<i>Allium guttatum</i>, <i>Allium flavum</i> ssp. <i>tauricum</i>, <i>Allium saxatile</i>), samaldâr (<i>Nectaroscordum siculum</i> ssp. <i>bulgaricum</i>), bujor (<i>Paeonia peregrina</i>), măceș (<i>Rosa turcica</i>), milișea (<i>Silene compact</i>).</p>
Descrierea științifică – obiective de conservare	<p><u>Substratul geologic:</u> granit.</p> <p><u>Geomorfologia:</u> cea mai mare altitudine din podișul Babadag (401 m), fiind un martor de eroziune reprezentativ. Uunitățile geomorfologice predominante sunt versanții cu înclinări și expoziții diverse.</p> <p><u>Hidrologie:</u> la nord, în imediata apropiere, se află unul din afluenții principali ai râului Slava.</p> <p><u>Clima:</u> climat de continental moderat, de influență estică.</p> <p><u>Habitate, asociații vegetale:</u></p> <p><i>Vegetația ierboasă</i> răspândită în câteva poieni de pe culmile și versanții sudici este caracterizată prin:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ asociații de stepă petrofilă: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Sedo hillebrandtii-Polytrichetum piliferi</i> Horeanu et Mihai 1974 • <i>Festucetum callierii</i> Șerbănescu 1965 apud Dihoru (1969) 1970 ✓ asociații specifice stepei de loess primare: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Elytrigetum hispidi</i> Dihoru 1970 • <i>Botriochloetum ischaemi</i> (Kist. 1937) Pop 1977. <p><i>Vegetația forestieră</i> cuprinde păduri balcanice de tip <i>Nectaroscordo-Tilietum tomentosae</i> Doniță 1970, <i>Galantho plicatae - Tilietum tomentosae</i> Doniță 1970 subas. <i>anthriscosum nemorosae</i>, <i>Fraxino orni-Quercetum dalechampii</i> Doniță 1070.</p>
Denumire arie protejată	Korum Tarla (2.769)
Caracteristici	<p>Rezervație botanică, unde se conservă mărgelușa (<i>Sophora jaubertii</i>), plantă de origine ponto-anatoliană, aflată aici în singura stațiune cunoscută din România. Înflorirea speciei în lunile iulie-august conferă zonei și o valoare estetică remarcabilă.</p> <p>Se află pe teritoriul administrativ al orașului Babadag.</p>
Suprafața:	2,4 ha
Recunoașterea conform legislației naționale (cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție)	<i>Legea nr. 5/2000 privind amenajarea teritoriului național - secțiunea a 3-a – Zone protejate</i> , modificată și completată prin OUG nr. 49/2016
Importanța pentru biodiversitate	Pe lângă specia dominantă, firuța cu bulbi (<i>Poa angustifolia</i>) și cea diferențială, <i>Cynodon dactylon</i> , mărgelușa vegetează și împreună cu specii de degetar (<i>Digitalis lanata</i>), coada șoricelului (<i>Achillea neilreichii</i>) și jaleș (<i>Stachys germanica</i>). Influența pădurii limitrofe se manifestă prin speciile: cerențel

	<p>(<i>Geum urbanum</i>), rogoz (<i>Carex polyphylla</i>), firuța (<i>Poa nemoralis</i>). Subasociația este dominată de specii eurasiatice (40%), urmate de cele circumboreale (18%) și europene (10%), fiind deasemenea dominată de hemicriptofite.</p> <p>Rezervația include 2 specii de plante din Lista roșie (Oltean et al.).</p>
Descrierea științifică – obiective de conservare	<p>Rezervația este amplasată pe un platou ce face parte din Podișul Babadag, unitate sedimentară de vârstă cretacică constituită din calcare marnoase, calcare grezoase și conglomerate.</p> <p>Precipitațiile medii anuale înregistrează valori de 417,9 mm. La altitudini mai mari aceste valori sunt sensibil mai ridicate. Ploile au adesea un regim torențial.</p> <p>Zona Babadag se află la interferența climatului continental cu cel litoral-maritim, fiind încadrată în unitatea microclimatică Babadag, caracterizată prin temperaturi moderate iarna și primavara, moderat calde vara și toamna.</p> <p><u>Habitate, asociații vegetale:</u></p> <p>În rezervație predomină arborete artificiale, plantații de productivitate inferioară, în care predomină gorunul (<i>Quercus petraea</i>), frasinul (<i>Fraxinus excelsior</i>), ulmul (<i>Ulmus sp.</i>), în cadrul lor întâlnindu-se și fitocenoză dominată de <i>Sophora jaubertii</i>.</p>

3. PRESIUNI ANTROPICE ȘI NATURALE

În general presiunile/amenințările au fost diminuate semnificativ prin condițiile impuse în procedura de avizare a planurilor/proiectelor/activităților.

Vizitele în teren realizate de personalul propriu al ADD DAKIA și SPS în cadrul proiectului "Managementul Integrat al Podișului Nord Dobrogean", precum și de personalul APND în cadrul activităților de verificare a amplasamentelor planurilor/proiectelor/activităților au dus la identificarea următoarelor presiuni/amenințări majore:

- suprapășunatul cu ovine și caprine ce reprezintă 75% din UVM, este unul din factorii principali de degradare continuă a habitatelor de stepă;
- lipsa perdelelor de protecție și a sistemelor agro-silvo-pastorale întrețin tendințele de aridizare a zonei;
- incendierea terenurilor agricole din vecinătatea pajiștilor;
- economia locală are un grad extrem de scăzut al diversificării, bazându-se aproape exclusiv pe vânătoare, utilizarea energiei eoliene și activități agricole.

4. EVALUARE SUMARĂ A STĂRII DE CONSERVARE A ARIEI NATURALE PROTEJATE COMPARATIV CU ANUL PRECEDENT.

Evaluarea gradului de conservare a populațiilor speciilor și a habitatelor naturale ce constituie obiectivele de conservare ale ariilor naturale protejate pe care le deținem în

administrare se va realiza în cadrul proiectului ”Managementul Integrat al Podișului Nord Dobrogean”, cod SMIS116964.

În prezent datele oficiale existente sunt contradictorii, în Formularele Standard Natura 2000 speciile și habitatele naturale sunt caracterizate ca având o stare de conservare în general bună sau chiar excelentă, pe când Raportul național elaborat în baza art. 17 din Directiva Consiliului 92/43/CEE arată că habitatele din ROSCI0201 se află într-o stare de conservare nefavorabilă-inadecvată (62C0*, 91AA*, 91M0, 91Y0 și 92A0) și chiar nefavorabilă-rea (91I0*). Această situație este extrem de îngrijorătoare în cazul ariilor naturale din Podișul Nord Dobrogean deoarece ele se află în regiunea biogeografică stepică ce se află exclusiv pe teritoriul României în cadrul Uniunii Europene, iar datele vizează habitate prioritare cu distribuție semnificativă în ROSCI0201: 62C0* - suprafața din sit reprezintă 44% din suprafața totală la nivel național, 91AA* - suprafața din sit reprezintă 62% din suprafața totală la nivel național, iar în cazul 91X0* suprafața din sit reprezintă 70% din suprafața totală la nivel național, el fiind de altfel prezent doar în două situri. Fără a fi implementate niciun fel de măsuri de conservare și fără aplicarea niciunui sistem de monitorizare a stării de conservare de care APND să fie informat, în Raportul transmis de România în baza art. 17 din Directiva Consiliului 92/43/CEE toate tipurile de habitate apar ca aflându-se în stare de conservare favorabilă. Studiile de fundamentare a planului de management realizate în cadrul proiectului ”Managementul Integrat al Podișului Nord Dobrogean” cod SMIS116964 nu sunt încă finalizate, dar din datele analizate pe perioada acestui raport rezultă că majoritatea habitatelor naturale din ROSCI0201 nu se află într-o stare favorabilă de conservare.

În plus, BirdLife Internațional a inclus Stepa Casimcea pe lista siturilor critic periclitare la nivel internațional din cauza parcurilor eoliene și a supra-pășunatului.

5. AVIZARE PLANURI/PROIECTE/ACTIVITĂȚI, ÎN CADRUL PROCEDURILOR DE REGLEMENTARE DERULATE DE AGENȚIA PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI TULCEA

În anul 2019 au fost emise conform procedurilor de reglementare specifice pentru planuri/proiecte/activități până la adresa ANANP nr. 4053/23.05.2019 în care ANANP consideră că prin notificarea nr. 6845/23.XI.2018 a încetat Contractul de administrare nr. 1882/PPP/11.03.2016 la data de 23.11.2018, această notificare având caracter obligatoriu. Urmare a acestei notificări am solicitat Curții de Apel București anularea și suspendarea acesteia - Dosar 2830/2/2019. Curtea de Apel București admite excepția de inadmisibilitate. Respinge cererea de suspendare a executării, ca inadmisibilă. Respinge cerere de anulare, ca inadmisibilă, motivând că notificarea transmisă de ANANP ”*nu produce efecte în ceea ce privește stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor referitoare la administrarea ariilor naturale protejate*”, astfel că ANANP ”*nu a preluat de la reclamante atribuțiile privind administrarea, ci doar a realizat o comunicare a efectelor produse de dispozițiile art. 18 alin. 1 și art. 20 din OUG 75/2018*”. Între timp, deși OUG 75/2018 a fost declarată neconstituțională nu s-au făcut alte comunicări și s-a continuat menținerea unei

situații ambigue din partea autorităților de mediu, în contradictoriu cu decizia Ministerului Forndurilor Europene care a considerat inclusiv pe perioada de aplicare a prevederilor OUG 75/2018 că aceasta nu vizează contractul de administrare. Aceast lucru este evidențiat și în **Decizia CCR nr. 593/2019 privind constituționalitatea Legii nr. 220/2019, în care se menționează că** ”critica ce vizează dispozițiile art. 1 pct. 4 care modifică art. 18 alin. (1) lit.b) din OUG 57/2007 în sensul eliminării organizațiilor neguvernamentale din sfera entităților care pot administra ariile naturale protejate” **este nefondată** deoarece ”noua reglementare prevede expres la art. 1 pct. 3că ”ANANP poate încheia parteneriate pentru administrarea ariilor naturale protejate prevăzute la alin. (3) cu persoane juridice de tipul: instituții de învățământ și cercetare, muzee, autorități publice locale, organizații neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul ariilor naturale protejate”, iar aceste prevederi trebuie coroborate cu dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 95/2016”. Astfel, CCR concluzionează că ”din contră, legea prevede posibilitatea încheierii de parteneriate pentru administrarea ariilor naturale protejate, **inclusiv sub forma unor contracte de custodie**, cu respectarea cadrului normativ în vigoare”. În plus, tot Curtea constată că în fapt Legea nr. 220/2019 ”nu aduce niciun element de noutate sub aspectul reglementării entității naționale cu atribuții în administrarea unitară și eficientă a ariilor naturale protejate reglementate prin dispozițiile OUG nr. 57/2007, **dispunând doar preluarea atribuțiilor custozilor de către ANANP prin structurile sale teritoriale**”.

1. Controale ale autorităților de mediu (nr. de controale, organul de control, aspecte constatate, măsuri impuse și stadiu de realizare)

În anul 2019 nu au fost activități de control.

CAPITOLUL 2 PLANUL DE ACȚIUNE

Scopul administrării este acela de a conserva, menține și readuce într-o stare de conservare favorabilă speciile și habitatele ce constituie obiectivele de desemnare ale ariilor naturale protejate vizate

Obiectivele:

- ❖ **obiectiv general:** asigurarea unei stări favorabile de conservare pentru habitatele naturale si speciile ce constituie obiectivele de desemnare ale ariilor naturale protejate preluate în administrare.
- ❖ **obiective secundare:**
 - Cercetare științifică;
 - Susținerea culturii și tradițiilor locale;
 - Dezvoltarea durabilă a comunităților locale din zonă;
 - Dezvoltarea activităților de ecoturism și recreere;
 - Educație, informare, conștientizare și instruire.

Pentru atingerea scopului și obiectivelor planului de acțiune propus în dosarul de candidatură au fost realizate următoarele activități în perioada 01.01.2018-31.12.2018, atât din resurse proprii, cât și din proiectul "Managementul Integrat al Podișului Nord Dobrogean" (MIPoNoDo) - cod SMIS116964, cu o valoare de 20.584.810,45 lei, conform contractului de finanțare nr. 191/20.07.2018 încheiat între Ministerul Fondurilor Europene și Asociația pentru Dezvoltare Durabilă DAKIA (lider).

P1 Managementul biodiversității

1.1. Inventariere și cartare – activități în derulare din august 2018 în cadrul proiectului MIPoNoDo - cod SMIS116964.

1.2. Monitorizarea stării de conservare - au fost stabilite 212 protocoale și metodologii de colectare/ analiză a datelor necesare evaluării și monitorizării stării de conservare a celor 10 tipuri de habitate naturale, 7 specii de plante de interes comunitar și 67 de specii de plante de interes național, 3 specii de herpetofaună de interes comunitar și 3 specii de herpetofaună de interes național, 5 specii de nevertebrate de interes comunitar, 17 specii de mamifere de interes comunitar și 1 specie de interes național și 99 de specii de păsări prezente în cele 21 de arii naturale protejate din Podișul Nord Dobrogean, iar în decembrie 2019 a fost avizat sistemul unitar de monitorizare.

1.3. Activitate de teren, control, implementare reglementări și măsuri specifice de protecție – permanent.

1.4. Managementul datelor – permanent.

1.5. Reintroducerea speciilor dispărute – nu este cazul.

1.6. Reconstrucție ecologică – nu este cazul în acest moment.

1.7. Implementarea setului de măsuri minime de conservare, respectiv a planului de management – în prezent se derulează studiile de fundamentare a planului de management.

P2 Turism

2.1. Infrastructura de vizitare – va fi stabilită prin planul de management.

2.2. Servicii, facilități de vizitare și promovarea turismului – vor fi stabilite prin planul de management.

2.3. Managementul vizitatorilor – în zonă turismul nu reprezintă o activitate economică dezvoltată, astfel că numărul de vizitatori este nesemnificativ în prezent.

P3 Conștientizare, conservare tradiții și comunități locale

3.1. Tradiții și comunități - analiza socio-economică și culturală a comunităților pe al cărui teritoriu administrativ se află ariile naturale protejate din Podișul Nord Dobrogean - activitate în derulare din septembrie 2018, în cadrul proiectului MIPoNoDo – SMIS116964.

3.2. Conștientizare și comunicare – permanent; dezvoltarea site-ului web www.apnd.ro, instagram, facebook etc.

3.3. Educație ecologică – permanent; în iulie 2019 a avut loc formarea a 20 de "Cercetători de Podiș" în cadrul proiectului MIPoNoDo – SMIS116964.

P4 Management și administrare

4.1. Echipament și infrastructură de funcționare

Spații, clădiri, echipamente, mijloace de transport	Nr. unități disponibile 2016	Nr. unități disponibile 2019	În proprietate/ închiriată/comodat
Autoturisme/mașini de teren	2	15	În regim de comodat și ale membrilor DAKIA și SPS angajați în proiectul codSMIS116964 3 autoturisme de teren achiziționate în cadrul proiectului cod SMIS116964
Desktop/laptop	3	64	Proprietate SPS și ale membrilor DAKIA și SPS angajați în proiectul codSMIS116964 9 laptop-uri și 1 desktop achiziționate în cadrul proiectului cod SMIS116964
Imprimante	2	4	Proprietate SPS 3 imprimante (A3, A4, mobilă) achiziționate în cadrul proiectului cod SMIS116964
Lunete	-	2	Deținute de membri DAKIA angajați în proiectul codSMIS116964
Aparate de fotografiat semiprofesionale	-	4	Deținute de membri DAKIA angajați în proiectul codSMIS116964
Binocluri	-	4	Deținute de membri DAKIA angajați în proiectul codSMIS116964
Seturi echipamente colectare date (plase, ciorpace etc.)	-	10	Deținute de membri DAKIA angajați în proiectul codSMIS116964
Spații	1	2	Proprietate SPS și spațiu închiriat de DAKIA în proiectul codSMIS116964
Biblioteca - studii, metodologii, atlase, determinatoare etc	2	2	Proprietate SPS și DAKIA Set determinatoare achiziționate în cadrul proiectului cod SMIS116964

4.2. Personal de conducere, coordonare, administrare

- a) Director: Marius GROZA;
- b) 2 responsabili cu managementul conservării: Iuliana CĂLIMAN, Gheorghe VÎLCU;
- c) 1 responsabil dezvoltare durabilă și comunicare: Atena Adriana GROZA*;
- d) 1 specialist IT, GIS și baze de date: Călin CENGHER;
- e) 1 consilier juridic: Florentin Marius STĂNESCU;
- f) 1 expert contabil: Irina POPA;
- g) 1 șef rangeri: Ion VÎLCU;
- h) 10 rangeri: Teodora Bașchir, Iulian Cornea, Ion Enciu, Silviu Gherasim, Ionel Neacșu, Ion Neacșu, Jan Rusu, Dan Teodoreanu, Ion Tomoșoiu și Stelică Vîlcu.

4.3. Documente strategice și de planificare (stadiul de realizare a regulamentului, planului de management, a unor proiecte cu finanțare europeană/alte surse de finanțare care vizează aria naturală protejată)

Documente strategice și de planificare	2016	2017	2018
Planul de management al ariilor naturale protejate din Podișul Nord Dobrogean	Elaborare proiect pentru realizarea planului de management	Redepunere proiect pentru realizarea planului de management	Aprobare proiect – contractul de finanțare nr. 191/20.07.2018

4.4. Instruire personal

Membrii Consiliului Științific asigură instruirea personalului APND ori de câte ori este nevoie.

4.5. Bugetul asigurat pentru administrarea ariei naturale protejate pentru anul 2019 (valoarea cheltuielilor efectuate în folosul ariei, valoarea tarifelor încasate)

Activități	Buget 2019 (lei)	Sursa de finanțate
Studii de fundamentare a planului de management, activități de informare, educare, conștientizare, întărirea capacității de administrare	10.027.550,02	POIM
Management și administrare (personal, deplasări în teren, cheltuieli de regie etc.)	250.000	DAKIA, SPS - inkind
TOTAL	3.809.940	

4.6. Bugetul alocat pentru anul 2020 (sursele de finanțare, valoare, activități propuse)

Activități	Buget 2020 (lei)	Sursa de finanțate
Studii de fundamentare a planului de management, elaborarea, avizare și aprobarea planului de management, activități de informare, educare și conștientizare, întărirea capacității de administrare	5.951.300,90	POIM
Management și administrare (personal, deplasări în teren, cheltuieli de regie etc.)	250.000	DAKIA, SPS - inkind
TOTAL	6.201.300,90	